

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Στ. Χατζηγιάννη, Π.Ε.Δ

Αρ. Αίτησης: 541/14

Αναφορικά με την Συμφωνία για την Αμοιβαία Προώθηση και Προστασία των Επενδύσεων μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Λιβάνου που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 169.3 του Συντάγματος με αριθμό 9(VII)/2001, άρθρο 12.

Και

Αναφορικά με τον Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο 101/1987, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, άρθρο 9.

Και

Αναφορικά με τον Περί Δικαστηρίων Νόμο 14/1960, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, άρθρο 32.

Και

Αναφορικά με την Διεθνή Διαιτησία η οποία πρόκειται να διεξαχθεί στο Arbitral Tribunal of the International Commercial Arbitration of Commerce in Paris (ICCP) μεταξύ των 1. Ayoub Farid Michel Saab 2. Fadi Michel Saab εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας

Μεταξύ:

1. Ayoub Farid Michel Saab
2. Fadi Michel Saab

Αιτητές

Και

1. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
2. Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου ως Αρχή Εξυγίανσης και/ή ως Επιτροπή Εξυγίανσης
3. Ντίνος Χριστοφίδης ως Ειδικός Διαχειριστής του υποκαταστήματος της FBME Bank Ltd στην Κύπρο

Καθ' ων η Αίτηση

Αίτηση ημερ. 14.8.2014 για Προσωρινά Διατάγματα

17 Δεκεμβρίου, 2014

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για Αιτητές: κος Α. Μαρκίδης με κ. Γ. Γεωργίου

Για Καθ' ου η Αίτηση (1): κα Θ. Μαυρομουστάκη

Για Καθ' ης η Αίτηση (2): κ. Α. Ευαγγέλου με κα Ραφτοπούλου

Για Καθ' ου η Αίτηση (3): κος Λ. Χατζηπέτρου

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 14.8.2014 και στη βάση μονομερούς αίτησης ίδιας ημερομηνίας, οι Αιτητές αιτήθηκαν από το Δικαστήριο την έκδοση των ακόλουθων Προσωρινών Διαταγμάτων:

A. Διάταγμα με το οποίο να αναστέλλεται η ισχύς και/ή εκτέλεση και/ή εφαρμογή της απόφασης και/ή διατάγματος που εκδόθηκε από την Επιτροπή Εξυγίανσης και η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 21.07.2014, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος I, ως Κανονιστική Διοικητική Πράξη υπ' αριθμό 356/2014 αναφορικά με την Πώληση Εργασιών του Υποκαταστήματος της FBME Bank Ltd στην Κύπρο μέχρι εκδικάσεως και/ή ολοκληρώσεως και/ή μέχρι την λήψη αποφάσεως στην Διεθνή Διαιτησία η οποία πρόκειται να διεξαχθεί στο *Arbitral Tribunal of the International Commercial Arbitration of Commerce in Paris (ICCP)* μεταξύ των Αιτητών και της Καθ' ης η Αίτηση 1.

B. Διάταγμα με το οποίο να αναστέλλεται η ισχύς και/ή εκτέλεση και/ή εφαρμογή της απόφασης της Επιτροπής Εξυγίανσης αναφορικά με το διορισμό του Καθ' ου η Αίτηση 2 ως Ειδικού Διαχειριστή του υποκαταστήματος της FMBE Bank Ltd στην

Κύπρο κατά ή περί τις 22/07/2014 και να απαγορεύσει στον Καθ' ου η Αίτηση να λαμβάνει οποιαδήποτε μέτρα προς προώθηση του Διατάγματος της Επιτροπής Εξυγίανσης ημερομηνίας 21/07/2014 Κ.Δ.Π. 556/14, μέχρι εκδικάσεως και/ή ολοκληρώσεως και/ή μέχρι την λήψη αποφάσεως στην Διεθνή Διαιτησία η οποία πρόκειται να διεξαχθεί στο *Arbitral Tribunal of the International Commercial Arbitration of Commerce in Paris (ICCP)* μεταξύ των Αιτητών και της Καθ' ης η Αίτηση 1.

Γ. Διάταγμα του Δικαστηρίου τύπου *Mareva* που να απαγορεύει και/ή να εμποδίζει τους Καθ' ων η Αίτηση και τον καθένα από αυτούς από το να προβούν στη λήψη οποιωνδήποτε άλλων και/ή περαιτέρω και/ή επιπρόσθετων μέτρων εξυγίανσης δυνάμει του *Περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου Ν.17(Ι)/2013* ως ετροποποιήθη, μέχρι εκδικάσεως και/ή ολοκληρώσεως και/ή μέχρι την λήψη αποφάσεως στην Διεθνή Διαιτησία η οποία πρόκειται να διεξαχθεί στο *Arbitral Tribunal of the International Commercial Arbitration of Commerce in Paris (ICCP)* μεταξύ των Αιτητών και της Καθ' ης η Αίτηση 1.

Με οδηγίες του Δικαστηρίου η αίτηση επιδόθηκε στους Καθ' ων η Αίτηση οι οποίοι καταχώρησαν ενστάσεις.

Η αίτηση βασίζεται στον Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΚ) 44/2001 άρθρο 31, στο Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας άρθρα 23 και 169, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου άρθρα 6, 13, 17 και άρθρο I του Πρώτου Πρωτοκόλλου, στη Συμφωνία για την Αμοιβαία Προώθηση και Προστασία των Επενδύσεων μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Λιβάνου που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 169.3 του Συντάγματος με αριθμό 9 (VII)/2001 άρθρα 1, 2, 4, 5, 6, 7 και 12, στον *Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο 101/87* άρθρα 2, 8 και 9, στον *Περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου Ν. 17(Ι)/2013* άρθρα 7, 14, 15 και 22, στον *Περί Δικαστηρίων Νόμο 14/60* ως

ετροποποιήθη άρθρο 2, 29, 30,32 και 43, στον Περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμο Κεφ.6 άρθρα 4, 5 και 9, στους Περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικούς Κανονισμούς Δ.39, Δ.48 κ.κ. 1, 2, 3, 7, 8, 12, Δ.55 Δ.59 και Δ.64, στην Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στο Κοινοδίκαιο, στο δίκαιο της Επιείκειας και στις γενικές και συμφυείς εξουσίες και γενική πρακτική του Δικαστηρίου και υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του **Ayoub Farid Michel Saab, Αιτητή 1**, ημερ. 14.8.14.

Ο **Αιτητής 1** αναφέρει στην ένορκη του δήλωση ότι είναι λιβανέζικης εθνικότητας, και ο εκτελεστικός διευθυντής και κάτοχος του 50% της **FBME BANK LTD** (στο εξής η Τράπεζα) η οποία είναι ξένη εταιρεία με έδρα την Τανζανία. Η Τράπεζα ασκεί τραπεζικές δραστηριότητες που περιλαμβάνουν παροχή χρηματοδότησης και άλλων τραπεζικών διευκολύνσεων προς το κοινό και για το σκοπό αυτό διατηρεί παράρτημα στη Λευκωσία, το οποίο είναι εγγεγραμμένο στον Έφορο Εταιρειών και Επίσημο Παραλήπτη. Οι μετοχές της Τράπεζας κατέχονται από τη Celestina Ltd, εγγεγραμμένη στο Γιβραλτάρ, της οποίας το σύνολο του εκδοθέντος μετοχικού κεφαλαίου κατέχεται από την Line Holdings Ltd, εγγεγραμμένη επίσης στο Γιβραλτάρ. Οι μετοχές της Line Holdings Ltd κατέχονται αποκλειστικά για δικό του όφελος. Το υπόλοιπο 50% των μετοχών της Τράπεζας, κατέχεται από τον αδελφό του, Αιτητή 2, ο οποίος είναι επενδυτής λιβανέζικης εθνικότητας και κατέχει κυπριακό διαβατήριο.

Η αιτούμενη ενδιάμεση θεραπεία, είναι προς υποστήριξη της διαδικασίας διεθνούς διαιτησίας που θα υποβληθεί από τους Αιτητές στο Διαιτητικό Δικαστήριο του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου στο Παρίσι (ICCP) κατά της Κυπριακής Δημοκρατίας, σύμφωνα με το άρθρο 12 της Διμερούς Συμφωνίας που υπογράφηκε μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Λιβάνου (στο εξής η Συμφωνία) η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 9.4.01, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 169 του Συντάγματος (Τεκμ.1). Ως Αιτητές υποβάλλουν τη διαφορά τους με την Κυπριακή Δημοκρατία σε διαιτησία στο πιο πάνω Διαιτητικό Δικαστήριο (ICCP) και έδωσαν εντολή στον Λιβανέζο δικηγόρο τους Roy Madkour να κινήσει τις διαδικασίες το συντομότερο δυνατό (Τεκμ.2). Τα μέρη στη διαδικασία είναι οι Αιτητές 1 και 2

και η Κυπριακή Δημοκρατία, ενώ οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 στην παρούσα αίτηση συμπεριλήφθηκαν ως επηρεαζόμενοι ή αναγκαίοι διάδικοι. Ισχυρίζεται ότι η υπόθεση των Αιτητών έχει καλές πιθανότητες επιτυχίας για να εξασφαλίσουν μια διαιτητική απόφαση υπέρ τους. Ωστόσο, λόγω του ότι οι Καθ' ων η Αίτηση λαμβάνουν άμεσα μέτρα για να πωληθεί το παράρτημα της Τράπεζας στην Κύπρο, το οποίο αποτελεί το επίδικο θέμα της διαιτητικής διαφοράς, αυτό θα δημιουργήσει ένα τετελεσμένο γεγονός που θα αφήσει ουσιαστικά την διαιτησία χωρίς ουσία. Τα αιτούμενα Διατάγματα είναι απαραίτητα για να διατηρηθεί το υφιστάμενο status quo μέχρι την οριστική κατάληξη της διαιτησίας. Η παρούσα αίτηση εμπίπτει στη σφαίρα του Ιδιωτικού Δικαίου εφόσον Αιτητές κινήθηκαν υπό την προσωπική τους ιδιότητα ως αποκλειστικοί δικαιούχοι των μετοχών της Τράπεζας και σύμφωνα με τις δύο πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Μυρτώ Χριστοδούλου v. Κεντρική Τράπεζα Κύπρου** αρ. υπόθεσης 551/13 κ.ά ημερ. 7.6.13 και **FBME Bank Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας** κ.ά αρ. υπόθεσης 608/13 ημερ. 17.12.13.

Σ' ότι αφορά τα **γεγονότα** της παρούσας υπόθεσης ο Αιτητής 1 αναφέρει τα ακόλουθα:

Στις 17.07.2014, το Δίκτυο Δίωξης Οικονομικών Εγκλημάτων, το οποίο εδρεύει στις ΗΠΑ (εφεξής "FinCEN"), κατονόμασε την Τράπεζα ως ξένο πιστωτικό ίδρυμα κύριας ανησυχίας για ξέπλυμα χρήματος, εκδίδοντας Ανακοινώσεις (Τεκμ.3, 4 και 5) ημερομηνίας 15.07.2014. Στις 18.07.2014, η Καθ' ης η Αίτηση 2, μετά από σχετική πρόσκληση των μετόχων της Τράπεζας, ανακοίνωσε ότι θα αναλάβει τη διαχείριση της Τράπεζας, σύμφωνα με το Νόμο 66(I)/1997, για όσο χρονικό διάστημα θα εκρίνετο αναγκαίο. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας ανέθεσε σε Αμερικανούς δικηγόρους, στις 21.07.2014, να ενεργούν ως διαμεσολαβητές μεταξύ της Τράπεζας και του FinCEN, προσφέροντας στους τελευταίους την πλήρη συνεργασία και το ενδιαφέρον της Τράπεζας για επίλυση της κατάστασης και λήψη των όποιων μέτρων το FinCEN κρίνει αναγκαία, προκειμένου να αρθεί η απαγόρευση με την οποία η Τράπεζα έχει αποκλειστεί από το χρηματοπιστωτικό σύστημα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, το συντομότερο δυνατόν. Στις 21.07.2014, η

Τράπεζα απέστειλε επιστολή στον Διοικητή της Καθ' ης η Αίτηση 2 (Τεκμήριο 6Α) με μια ολοκληρωμένη πρόταση για την επίλυση της κατάστασης και διασφάλιση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος. Με την επιστολή αυτή, η Τράπεζα ενημέρωσε τον Διοικητή ότι έχει υψηλή ρευστότητα, ότι λαμβάνει μέτρα προκειμένου να αντικρούσει τους ισχυρισμούς του FinCEN, ότι προτίθεται να εφαρμόσει τα μέτρα που ζήτησε η Καθ' ης η Αίτηση 2 και ότι ανέθεσε σε Αμερικανούς δικηγόρους να έρθουν σε επαφή με το FinCEN. Καμία απάντηση λήφθηκε μέχρι σήμερα στην πιο πάνω επιστολή της Τράπεζας. Αντ' αυτού, στις 21.07.2014, ο Διοικητής της Καθ' ης η Αίτηση 2 έστειλε για λογαριασμό της Επιτροπής Εξυγίανσης επιστολή προς την Τράπεζα, σύμφωνα με το Νόμο 17(Ι)/2013, με τη σύμφωνο γνώμη του Υπουργού Οικονομικών, με την οποία κοινοποίησε στην Τράπεζα την απόφαση του να εφαρμόσει το μέτρο εξυγίανσης για πώληση των εργασιών του παραρτήματος της Τράπεζας στην Κύπρο (Τεκμήριο 6Β). Προς τούτο, η Επιτροπή Εξυγίανσης έκδωσε το Διάταγμα 356/2014 για την πώληση των εργασιών της Τράπεζας στην Κύπρο (στο εξής το Διάταγμα), σύμφωνα με το Άρθρο 6 του Νόμου, το οποίο ορίζει ότι ο σκοπός του Διατάγματος είναι η πώληση των εργασιών της Τράπεζας στην Κυπριακή Δημοκρατία (Τεκμήριο 7). Στις 21.7.2014 διορίστηκε από τους Καθ' ων η Αίτηση Ειδικός Διαχειριστής του οποίου στόχος είναι να διευκολύνει και να προωθήσει το μέτρο εξυγίανσης που αφορά την πώληση του παραρτήματος της Τράπεζας στην Κύπρο. Από το διορισμό του, έχει ακολουθήσει τις οδηγίες της Καθ' ης η Αίτηση 2 και έχει παγώσει σχεδόν όλες τις εργασίες του παραρτήματος, ενέργεια η οποία προκαλεί στους Αιτητές, ως αποκλειστικοί μέτοχοι της Τράπεζας, σοβαρή ζημιά η οποία είναι αδύνατο να αποκατασταθεί. (Τεκμήριο 8). Επιπλέον, ο Ειδικός Διαχειριστής είχε αρχικά περιορίσει την πρόσβαση των νομικών συμβούλων των Αιτητών στην Τράπεζα (η οποία – πρόσβαση – επιτράπη αργότερα από την Καθ' ης η Αίτηση 2) και γενικά προβαίνει σε ενέργειες που θα κάνουν οποιαδήποτε διαιτητική απόφαση εξ ολοκλήρου χωρίς ουσία.

Ως αποτέλεσμα όλων των πιο πάνω, στις 28.07.2014 οι μέτοχοι της Τράπεζας απέστειλαν επίσημη γραπτή ειδοποίηση της διαφοράς στον Υπουργό Οικονομικών της Κυπριακής Δημοκρατίας, σύμφωνα με το Άρθρο

12 της Συμφωνίας, με την οποία τον ενημέρωσαν ότι μη διευθέτηση της διαφοράς μεταξύ της Τράπεζας και της Καθ' ης η Αίτηση 2 με φιλικό διακανονισμό μέσα σε 6 μήνες, θα οδηγήσει σε υποβολή του ζητήματος σε ένα από τους φορείς που αναφέρονται στο Άρθρο 12(2) της Συμφωνίας (Τεκμήριο 9). Καμία απάντηση λήφθηκε από τον Υπουργό Οικονομικών ή την Καθ' ης η Αίτηση 2 ή από οποιοδήποτε από τα άλλα μέρη στα οποία κοινοποιήθηκε η γραπτή κοινοποίηση. Οι Καθ' ων η Αίτηση αγνόησαν εξ ολοκλήρου την ειδοποίηση και τις υποχρεώσεις τους βάσει της Συμφωνίας και έχουν με τη συμπεριφορά τους καταστήσει σαφές ότι απορρίπτουν όλες τις προσπάθειες για διάλογο με τους Αιτητές στο πλαίσιο της Συμφωνίας.

Στις 25.07.2014 η Τράπεζα καταχώρησε Προσφυγή και Μονομερή Αίτηση, υποστηριζόμενη από ένορκη δήλωση (Τεκμήριο 10) με σκοπό την αναστολή της ισχύος του Διατάγματος. Ακολουθώντας τις οδηγίες του Δικαστηρίου, η Μονομερής Αίτηση επιδόθηκε στην Καθ' ης η Αίτηση 2. Στις 31.07.2014, ο δικηγόρος της Καθ' ης η Αίτηση 2, δήλωσε στο Δικαστήριο ότι η διαδικασία πώλησης του κυπριακού παραρτήματος της Τράπεζας είναι σε εξέλιξη και ότι υποβλήθηκαν προσφορές από υποψήφιους αγοραστές και δόθηκε χρόνος από το Δικαστήριο για την καταχώρηση Ένστασης (Τεκμήριο 11 και 12). Η ακρόαση της Αίτησης ορίστηκε στις 08.08.2014 και οι δικηγόροι της Καθ' ης η Αίτηση 2 συμφώνησαν ότι η Τράπεζα δεν θα πωληθεί στο μεσοδιάστημα, αλλά κατέστησαν σαφές ότι όλες οι προκαταρκτικές διαδικασίες για την πώληση θα συνεχίζονταν.

Μετά την ακρόαση της Αίτησης στις 08.08.2014, το Δικαστήριο δεν έκδωσε το αιτούμενο διάταγμα για αναστολή της ισχύος του Διατάγματος (Τεκμήριο 13). Επιπλέον, παρόλο που η παραβίαση της Συμφωνίας προβλήθηκε στην Προσφυγή, το Δικαστήριο κατέληξε ότι η Τράπεζα δεν θα μπορούσε να επικαλεστεί τη Συμφωνία, δεδομένου ότι είναι εταιρεία εγγεγραμμένη στην Τανζανία και όχι στο Λίβανο. Ακολουθώντας την απόφαση, η Καθ' ης η Αίτηση 2 έκδωσε επίσημη ανακοίνωση στις 08.08.2014 με την οποία κατέστησε σαφές ότι η πώληση θα συνεχιστεί.

Ως εκ τούτου ισχυρίζεται ότι η παρούσα Αίτηση είναι το μοναδικό μέτρο προς εξασφάλιση νομικής προστασίας και αποκατάστασης, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμφωνίας και τα Άρθρα 23(2), 23(3), 23(4) και 23(11) του Συντάγματος. Όπως διατείνεται, οι ενέργειες της Καθ' ης η Αίτηση 2 έγιναν σαφώς κατά παράβαση της Συμφωνίας μεταξύ Κύπρου και Λιβάνου και η δήλωση του δικηγόρου της Καθ' ης η Αίτηση 2 και η ανακοίνωση της Καθ' ης η Αίτηση 2 που εκδόθηκε στις 08.08.2014 έδειξαν σαφώς ότι οι Καθ' ων η Αίτηση απέρριψαν όλες τις προσπάθειές τους για διαπραγμάτευση όπως ορίζεται στη Συμφωνία, και γι' αυτό έδωσαν αμέσως οδηγίες στον Λιβανέζο δικηγόρο τους, κ. Roy Makdour, να κινήσει τη διαδικασία διαιτησίας, σύμφωνα με τη Συμφωνία. Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω ενεργειών, στις 08.08.2014 η Πρεσβεία της Δημοκρατίας του Λιβάνου απέστειλε επιστολή προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας, στην οποία επισυνάπτετο ένα αντίγραφο της επιστολής του Υπουργού Οικονομίας και Εμπορίου της Δημοκρατίας του Λιβάνου, που απευθύνεται προς τον Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Τουρισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας (Τεκμήριο 14). Στις 25.07.2014, ο Λιβανέζος δικηγόρος των Αιτητών έστειλε επιστολή απευθυνόμενη στον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, επικαλούμενος τον λιβανέζικο Νόμο 399/2002 που ενσωμάτωσε τη Συμφωνία στο Εθνικό Δίκαιο της Δημοκρατίας του Λιβάνου (Τεκμήριο 15) και ζήτησε από αυτόν να διασφαλίσει την εκτέλεση της Συμφωνίας και να παρέμβει άμεσα προκειμένου να σταματήσει η παραβίαση των δικαιωμάτων και συμφερόντων τους στο πλαίσιο της Συμφωνίας. Καμία απάντηση λήφθηκε στις επιστολές του δικηγόρου τους, από τους Καθ' ων η Αίτηση ή από οποιαδήποτε άλλη κυπριακή δημόσια αρχή.

Στις 29.07.2014 οι Αιτητές έστειλαν επιστολή στον Διοικητή της Καθ' ης η Αίτηση 2 σχετικά με την πώληση των εργασιών του κυπριακού παραρτήματος της Τράπεζας (Τεκμήριο 16). Επιπρόσθετα κάλεσαν την Καθ' ης η Αίτηση 2 να συνεργαστεί με τους Αμερικανούς δικηγόρους τους προκειμένου να διευκολύνει τους διαύλους επικοινωνίας με το FinCEN, δεδομένου του κοινού τους συμφέροντος για άμεση επίλυση της κατάστασης, και πρόσφεραν για ακόμη μία φορά τη συνεργασία τους, ούτως ώστε να επιτευχθεί μια επιτυχής έκβαση για όλα τα μέρη. Στις 31.07.2014, ο Διοικητής

της Καθ' ης η Αίτηση 2 απέστειλε επιστολή σε απάντηση της επιστολής τους ημερομηνίας 29.07.2014 (Τεκμήριο 16) στην οποία ανέφερε ότι τα ζητήματα που εγείρουν στην επιστολή τους ήταν το επίδικο θέμα της Προσφυγής 1024/2014, που είχαν καταχωρήσει στις 25.07.2014, και ότι οποιαδήποτε περαιτέρω συζήτηση ή συνάντηση τους με την Καθ' ης η Αίτηση 2, σχετικά με τα ζητήματα αυτά, δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή (Τεκμήριο 17). Σε συνέχεια των πιο πάνω γεγονότων, όλη η επικοινωνία ανάμεσα στους Αιτητές και την Καθ' ης η Αίτηση 2 έχει αποκοπεί, κάτι που σημαίνει ότι η διαφορά που έχει προκύψει μεταξύ τους, ως επενδυτές του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους (η Δημοκρατία του Λιβάνου), και των Καθ' ων η Αίτηση, ως το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος (η Κυπριακή Δημοκρατία), δεν μπορεί να διευθετηθεί φιλικά, δίνοντάς τους το δικαίωμα να παραπέμψουν τη διαφορά σε ένα από τα Διαιτητικά Δικαστήρια που αναφέρονται στο Άρθρο 12(2) της Συμφωνίας.

Ισχυρίζεται ότι οι Αιτητές εμπίπτουν στον ορισμό του «επενδυτή» που βρίσκεται στο Άρθρο 1(1) της Συμφωνίας (Τεκμήριο 1) η οποία προβλέπει την προστασία των επενδύσεων που πραγματοποιούνται από Λιβανέζους πολίτες στην Κύπρο και την απαγόρευση της διάθεσης τέτοιων επενδύσεων χωρίς τη δέουσα διαδικασία. Η Συμφωνία αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 169(3) του Συντάγματος έχει αυξημένη νομική ισχύ έναντι οποιασδήποτε εθνικής Νομοθεσίας. Η συμμετοχής τους στο μετοχικό κεφάλαιο της Τράπεζας εμπίπτει στον ορισμό της «επένδυσης» που βρίσκεται στο Άρθρο 1(2) της Συμφωνίας, ο οποίος καλύπτει κάθε είδους περιουσιακό στοιχείο. Η συμμετοχή των Αιτητών στο μετοχικό κεφάλαιο της Τράπεζας αποτελεί σαφώς μια μορφή συμμετοχής σε επιχείρηση που δραστηριοποιείται στην Κύπρο, σύμφωνα με το Άρθρο 1(2)(β) της Συμφωνίας.

Διατείνεται ότι οι Καθ' ων η Αίτηση έχουν παραβεί τις υποχρεώσεις τους, οι οποίες απορρέουν από τη Συμφωνία, και έχουν καλή υπόθεση και πολύ καλές πιθανότητες επιτυχίας στις επικείμενες διαδικασίες διαιτησίας, για τις οποίες έδωσαν οδηγίες να προχωρήσουν. Συγκεκριμένα,

1. Οι ενέργειες των Καθ' ων η Αίτηση συνιστούν παραβίαση του Άρθρου 4 της Συμφωνίας, αφού δεν χειρίστηκαν την επένδυση που έγινε από τους Αιτητές

δίκαια και ισότιμα, όπως απαιτείται από τη Συμφωνία, εφαρμόζοντας ένα αδικαιολόγητο μέτρο – την πώληση του κυπριακού παραρτήματος – χωρίς να λάβουν υπόψη τις διατάξεις της Συμφωνίας μεταξύ του Λιβάνου και της Κύπρου και περιορίζοντας την ικανότητά τους να χρησιμοποιούν και να απολαμβάνουν την επένδυσή τους. Παρά το γεγονός ότι ορισμένες τράπεζες είχαν σταματήσει να ανταποκρίνονται με το (κυπριακό) παράρτημα σε Δολάρια Αμερικής (USD) μετά από τις Ανακοινώσεις του FinCEN, το παράρτημα διατηρεί τις υπηρεσίες ανταποκριτών τραπεζών και μπορεί να μετατρέψει καταθέσεις Δολαρίων σε Ευρώ ή άλλα νομίσματα προκειμένου να ανταποκριθεί στο σύνολο των υποχρεώσεών της. Σ' ότι αφορά τους ισχυρισμούς ότι οι καταθέσεις της Τράπεζας σε USD σε όλες τις κύριες ανταποκρίτριες τράπεζες δεν ήταν διαθέσιμες για να καλυφθούν οι άμεσες υποχρεώσεις της Τράπεζας και ότι δεν ήταν δυνατό για τις καταθέσεις σε USD να μετατραπούν σε Ευρώ, η Τράπεζα είχε ανά πάσα στιγμή πλήρη πρόσβαση στις καταθέσεις της σε USD σε ανταποκρίτριες τράπεζες, λόγω συμφωνιών με τους πελάτες της, οι οποίες επιτρέπουν στην Τράπεζα να μετατρέψει τις καταθέσεις της σε ανταποκρίτριες τράπεζες σε Ευρώ ή οποιοδήποτε άλλο νόμισμα προτού μεταφέρει τις καταθέσεις σε λογαριασμούς της Τράπεζας σε άλλες ανταποκρίτριες τράπεζες (Τεκμήριο 18(a), 18(b), 18(c)).

2. Οι ενέργειες των Καθ' ων η Αίτηση συνιστούν παραβίαση του Άρθρου 6 της Συμφωνίας, δεδομένου ότι ισοδυναμούν με απαλλοτρίωση, έναντι της οποίας δεν έχουν καταβάλει άμεση, επαρκή και αποτελεσματική αποζημίωση στο ύψος της πραγματικής αξίας του παραρτήματος της Τράπεζας στην Κύπρο αμέσως πριν την έκδοση του Διατάγματος στις 21.07.2014. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 22(7) του Νόμου 17(I)/2013, η ενέργεια των Καθ' ων η Αίτηση να ζητήσουν να γίνει προκαταρκτική εκτίμηση της αξίας του παραρτήματος είναι αντίθετη με τη Συμφωνία και το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ισχυρίζεται ότι η πρόθεση των Καθ' ων η Αίτηση είναι να πωλήσουν το κυπριακό παράρτημα της Τράπεζας σε τιμή στην οποία οι Αιτητές δεν θα έχουν απολύτως κανένα λόγο. Αυτό δεν αποτελεί την αποζημίωση η οποία αναφέρεται στο Σύνταγμα και στη Συμφωνία και οι ανωτέρω διατάξεις δεν μπορούν να αναφέρονται σε κάτι άλλο από την πραγματική αξία της απαλλοτριωθείσας περιουσίας.

3. Οι ενέργειες των Καθ' ων η Αίτηση συνιστούν παραβίαση των Άρθρων 23 και 30 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, εφόσον (α) Οι Καθ' ων η Αίτηση στέρησαν από τους Αιτητές την περιουσία τους, με τον ισχυρισμό ότι οι ενέργειες τους αφορούν δημόσιο συμφέρον. (β) Οι Καθ' ων η Αίτηση στέρησαν από τους Αιτητές το δικαίωμα να ζητήσουν δικαστικό έλεγχο, σύμφωνα με το Άρθρο 6 της Συμφωνίας, επιλέγοντας αντ' αυτού να εφαρμόσουν εσφαλμένα και με διακρίσεις τις διατάξεις του Νόμου 17(I)/2013, ούτως ώστε οι Αιτητές να μπορούν να ζητήσουν με δικαστικό έλεγχο μόνο για το ίδιο το Διάταγμα, χωρίς να έχουν λόγο σε ό,τι αφορά την αποζημίωση.

4. Οι ενέργειες της Καθ' ης η Αίτηση 2 συνιστούν παραβιάσεις των Άρθρων 13 και 17 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η ενδιάμεση θεραπεία που ζητείται με την παρούσα Αίτηση στοχεύει στη διασφάλιση των δικαιωμάτων των Αιτητών ως Λιβανέζων επενδυτών στην Κυπριακή Δημοκρατία, σύμφωνα με τη Συμφωνία, το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, τα οποία βρίσκονται σε επικείμενο κίνδυνο. Αν δεν ληφθούν ενδιάμεσα μέτρα, υπάρχει επικείμενος κίνδυνος οι Καθ' ων η Αίτηση να λάβουν περαιτέρω μέτρα για να ολοκληρώσουν την πώληση του κυπριακού παραρτήματος της Τράπεζας, κάτι το οποίο με τη σειρά του θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημιά τους Αιτητές από τη στιγμή που θα έχουν χάσει μια επένδυση, για την οποία ανάλωσαν περισσότερα από 30 χρόνια για την ίδρυση και την επέκτασή της στην Κυπριακή Δημοκρατία, με αποτέλεσμα τη δημιουργία μιας ακμάζουσας επιχείρησης, η οποία δεν επηρεάστηκε από την κρίση των τελευταίων ετών. Το παράρτημα της Τράπεζας στην Κύπρο δεν αποτελεί μόνο ακίνητη περιουσία, καθώς αποτελεί επιχείρηση συνεχιζόμενης δραστηριότητας, η αξία της οποίας είναι η πελατεία, η καλή θέληση και η φήμη της. Η στάθμιση των συμφερόντων κλίνει σαφώς υπέρ των Αιτητών. Εάν το διάταγμα δεν εκδοθεί και το παράρτημα της Τράπεζας πωληθεί, οι διαδικασίες διαιτησίας θα χάσουν το επίδικο αντικείμενό τους, το οποίο δεν είναι απλώς το ύψος της αποζημίωσης, αλλά και η διατήρηση των εργασιών της Τράπεζας μέσω του

παραρτήματος της στην Κύπρο. Οι θεραπείες που ζητούνται με την παρούσα Αίτηση, πρέπει να δοθούν από το Δικαστήριο, προκειμένου να διατηρηθεί το status quo μέχρι να εκδοθεί η απόφαση της Διεθνούς Διαιτησίας.

Ο Καθ' ου η Αίτηση 1 με την ένσταση του εγείρει εικοσιτέσσερις λόγους ένστασης, οι οποίοι συνοψίζονται στους εξής δεκατέσσερις:

1. Η παρούσα αίτηση είναι πρόωρη διότι οι Αιτητές δεν έχουν αρχίσει οποιαδήποτε διαδικασία διαιτησίας ενώπιον οποιουδήποτε διεθνούς διαιτητικού Δικαστηρίου.
2. Η αιτούμενη θεραπεία δεν μπορεί να δοθεί διότι οι Αιτητές ουσιαστικά θα έχουν εξασφαλίσει ενδιάμεσα την τελική τους θεραπεία, και τούτο χωρίς να εκκρεμεί οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον οποιουδήποτε διεθνούς Δικαστηρίου.
3. Ο Καθ' ου η Αίτηση 1 δεν ήταν η αρμόδια Αρχή που αποφάσισε τα μέτρα εξγίανσης των οποίων ουσιαστικά οι Αιτητές ζητούν την αναστολή, ούτε μπορεί να επέμβει σε αυτά με οποιοδήποτε τρόπο είτε αναστέλοντας την εφαρμογή τους είτε άλλως πως.
4. Ο Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος N101/87 επί του οποίου οι Αιτητές βασίζουν την αίτηση τους, δεν τυγχάνει εφαρμογής στην παρούσα περίπτωση. Εν πάση περιπτώσει δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ο νόμος θέτει για την έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων και η παρούσα διαφορά δεν εμπίπτει στο άρθρο 3 αυτού.
5. Δεν τυγχάνει εφαρμογής η Συμφωνία για την Αμοιβαία Προώθηση και Προστασία των Επενδύσεων μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Λιβάνου, 9(VII)/2001 που θα επέτρεπε στους Αιτητές να προσφύγουν σε διεθνές διαιτητικό δικαστήριο.
6. Η παρούσα αίτηση είναι πρόωρη, καθότι δεν έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα των 6 μηνών που απαιτείται με βάση το Άρθρο 12 της Συμφωνίας, για τις προσπάθειες φιλικού διακανονισμού των οποιωνδήποτε διαφορών μεταξύ των Αιτητών και της Κυπριακής Δημοκρατίας, το οποίο πρέπει να παρέλθει προτού οι Αιτητές

αποκτήσουν δικαίωμα να προσφύγουν σε διεθνές διαιτητικό δικαστήριο.

7. Η πιο πάνω Συμφωνία δεν παραβιάζεται με οποιοδήποτε τρόπο από τον Καθ' ου η Αίτηση 1 διότι το επίδικο Διάταγμα δεν προβλέπει ούτε για κρατικοποίηση (nationalization) ούτε για δήμευση (expropriation) οποιασδήποτε επένδυσης αλλά για μέτρα εξυγίανσης στο υποκατάστημα, τα οποία λήφθηκαν προς το συμφέρον των Αιτητών.
8. Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Περί Δικαστηρίων Νόμου για την έκδοση των αιτουμένων διαταγμάτων.
9. Η παρούσα αίτηση συνιστά κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας καθότι προϋποθέτει την άσκηση ελέγχου της νομιμότητας του Κ.Δ.Π. 356/2014, το οποίο πρόκειται να εξεταστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο στην Προσφυγή αρ. 1024/2014. Οι λόγοι που προβάλλουν οι Αιτητές ως στοιχεία παρανομίας συνιστούν λόγους, οι οποίοι θα εξεταστούν μέσα στα πλαίσια της Προσφυγής αρ. 1024/2014.
10. Το επίδικο Διάταγμα Κ.Δ.Π. 356/2014 είναι καθ' όλα νόμιμο και ορθό, εκδόθηκε δυνάμει του Συντάγματος και του Νόμου 17(Ι)/2013, βρίσκεται σε ισχύ, δεν έχει μέχρι σήμερα ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο και ούτε έχει ανακληθεί.
11. Τα αιτούμενα με την παρούσα αίτηση προσωρινά διατάγματα έρχονται σε σύγκρουση με το επίδικο Διάταγμα και τη σχετική νομοθεσία.
12. Το ισοζύγιο της ευχέρειας (balance of convenience) κλίνει υπέρ των Καθ' ων η Αίτηση για να μην εκδοθούν τα αιτούμενα προσωρινά διατάγματα.
13. Είναι δίκαιο και εύλογο, προς το συμφέρον της δικαιοσύνης και προς το δημόσιο συμφέρον όπως απορριφθεί η αίτηση.
14. Οι Αιτητές παρέλειψαν να προσέλθουν στο Δικαστήριο με καθαρά χέρια, καθότι απέκρυψαν ουσιώδη σε σχέση με την υπόθεση γεγονότα και στοιχεία.

Η ένσταση του **Καθ' ου η Αίτηση 1** υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του Κίκη Παφίτη, ημερ. 16.10.14, ο οποίος είναι Οικονομικός Λειτουργός στη Διεύθυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας του Υπουργείου Οικονομικών. Αναφέρεται στην επίδικη Διμερή Συμφωνία η οποία καλύπτει επενδύσεις των

επενδυτών (φυσικών και νομικών προσώπων) του ενός συμβαλλομένου μέρους που πραγματοποιούνται στην επικράτεια του άλλου συμβαλλόμενου μέρους σύμφωνα με τη νομοθεσία και την πολιτική εκάστου μέρους. Σε ότι αφορά τον ισχυρισμό των Αιτητών ότι η αιτούμενη με την παρούσα αίτηση θεραπεία είναι προς υποστήριξη της προτιθέμενης διεθνούς διαδικασίας διαιτησίας που θα καταχωρήσουν οι Αιτητές στο Arbitral Tribunal of the International Chamber of Commerce (ICCP), αναφέρει ότι καμία διαδικασία διαιτησίας δεν έχουν αρχίσει ακόμα οι Αιτητές, παρά μόνο, όπως οι ίδιοι αναφέρουν στην ένορκη τους δήλωση, έχουν δώσει οδηγίες στον δικηγόρο τους γι' αυτό. Ισχυρίζεται ότι δεν φαίνεται να υπάρχει πιθανότητα επιτυχίας της διαδικασίας διαιτησίας της οποίας τις λεπτομέρειες ακόμη δεν είναι σε θέση να γνωρίζει, εφόσον καμία τέτοια διαδικασία έχει ακόμη καταχωριστεί. Η Τράπεζα έχει παράλληλα προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο με ίδιο με την παρούσα υπόθεση αιτητικό. Με ενδιάμεση απόφαση (Τεκμήριο 2), το Δικαστήριο απέρριψε αίτημα των εκεί Αιτητών αναφέροντας πως η Τράπεζα δεν μπορεί να επικαλείται τη διακρατική συμφωνία Κύπρου-Λιβάνου διότι είναι εγγεγραμμένη στην Τανζανία και όχι στο Λίβανο. Στην υπό εκδίκαση περίπτωση, η ιδιοκτησία της Τράπεζας διέπεται από ασαφές καθεστώς, με αποτέλεσμα το Δικαστήριο, στο στάδιο αυτό να μην μπορεί με τα στοιχεία που εκτίθενται ενώπιόν του να καταλήξει σε ασφαλές συμπέρασμα σε σχέση με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και την κατ' επέκταση προστασία από την οποιαδήποτε συμφωνία.

Το Διάταγμα Κ.Δ.Π.356/14 εκδόθηκε από την Αρχή Εξυγίανσης, Καθ' ης η Αίτηση 2 με τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Οικονομικών (Τεκμήριο 2) και ο Ειδικός Διαχειριστής ενεργεί με βάση το νόμο και την πράξη διορισμού του. Το θέμα με την FinCEN και τα επακόλουθα προβλήματα που έχουν προκύψει με τη λειτουργία του Υποκαταστήματος της Τράπεζας στην Κύπρο δεν έχουν ακόμα λήξει, δεν έχουν εξαντληθεί οι προοπτικές εξώδικης φιλικής διευθέτησης βάσει της Συμφωνίας Κύπρου-Λιβάνου και κανένας δεν είναι σε θέση να γνωρίζει ποία θα είναι η εξέλιξη των ενεργειών των διαφόρων εμπλεκόμενων φορέων, με αποτέλεσμα η παρούσα διαδικασία να είναι πρόωρη. Ισχυρίζεται ότι, δεν εφαρμόζεται ούτε παραβιάζεται το Άρθρο 23 του Συντάγματος, αφού το επίδικο Διάταγμα Κ.Δ.Π.356/2014 δεν επηρεάζει

ιδιοκτησία των Αιτητών, αλλά ιδιοκτησία της Τράπεζας και το εν λόγω Διάταγμα δεν προβλέπει ούτε για κρατικοποίηση, ούτε για δήμευση οποιασδήποτε επένδυσης, αλλά για μέτρα εξυγίανσης σε υποκατάστημά της. Ακόμη και αν θεωρηθεί πως με το επίδικο Διάταγμα επηρεάστηκε το δικαίωμα ιδιοκτησίας των Αιτητών, αυτό έγινε για σκοπούς προαγωγής της δημόσιας ωφελείας και γι' αυτό εμπίπτει εντός της έννοιας της παραγράφου 3 του Άρθρου 23 του Συντάγματος. Προβάλλει τον ισχυρισμό ότι το ισοζύγιο της ευχέρειας κλίνει υπέρ των Καθ' ων η Αίτηση και η όποια τυχόν ζημιά των Αιτητών δεν είναι τέτοιας φύσεως που να υπερτερεί του δημοσίου συμφέροντος.

Η Καθ' ης η Αίτηση 2 εγείρει με την ένστασή της τους ακόλουθους λόγους ένστασης:

1. Οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται και/ή δεν έχουν locus standi να καταχωρούν την παρούσα Αίτηση διότι η Συμφωνία μεταξύ Κύπρου και Λιβάνου (N.9(VII)/2001) δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση.
2. Η παρούσα αίτηση είναι πρόωρη διότι οι Αιτητές δεν έχουν αρχίσει οποιαδήποτε διαδικασία διαιτησίας ενώπιον οποιουδήποτε διεθνούς διαιτητικού Δικαστηρίου.
3. Οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της παρούσας αίτησης διότι η Αρχή Εξυγίανσης δεν είναι διάδικος στη Διαιτησία ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου.
4. Η παρούσα αίτηση συνιστά κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας διότι προϋποθέτει την άσκηση ελέγχου της νομιμότητας του Διατάγματος Κ.Δ.Π. 356/14 το οποίο πρόκειται να εξεταστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο στην προσφυγή αρ.1024/14.
5. Οι λόγοι που προβάλλουν οι Αιτητές ως στοιχεία παρανομίας συνιστούν λόγους οι οποίοι θα εξεταστούν στα πλαίσια της προσφυγής 1024/14.
6. Το επίδικο Διάταγμα Κ.Δ.Π. 356/14 είναι καθ' όλα νόμιμο και ορθό, εκδόθηκε δυνάμει του Συντάγματος και του Ν.17(I)/13, βρίσκεται σε

- ισχύ, δεν έχει μέχρι σήμερα ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο και δεν έχει ανακληθεί.
7. Τα αιτούμενα Προσωρινά Διατάγματα έρχονται σε σύγκρουση με το επίδικο Διάταγμα και τη σχετική νομοθεσία.
 8. Με την παρούσα αίτηση δεν ικανοποιούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων.
 9. Η παρούσα αίτηση είναι αντικανονική και έκδηλα αβάσιμη διότι με αυτήν ζητούνται από το Δικαστήριο πανομοιότυπα διατάγματα τα οποία ζητούνται με την κυρίως Αίτηση.
 10. Οι Αιτητές δεν υπέστηκαν, δεν πρόκειται να υποστούν και ούτε κατέδειξαν στο Δικαστήριο ότι είναι πιθανόν να υποστούν οποιαδήποτε ζημιά αν δεν εκδοθούν τα αιτούμενα Διατάγματα.
 11. Το ισοζύγιο της ευχέρειας είναι με το μέρος των Καθ' ων η Αίτηση και είναι δίκαιο, εύλογο, προς το συμφέρον της δικαιοσύνης και προς το δημόσιο συμφέρον να απορριφθεί η αίτηση.
 12. Οι Αιτητές θα είναι σε πλεονεκτικότερη θέση σε περίπτωση μη έκδοσης των αιτούμενων διαταγμάτων, από την περίπτωση έκδοσης των αιτούμενων διαταγμάτων.
 13. Οι Αιτητές δεν προσήλθαν στο Δικαστήριο με καθαρά χέρια διότι απέκρυψαν ουσιώδη γεγονότα και στοιχεία.

Η ένσταση της **Καθ' ης η Αίτηση 2** υποστηρίζεται από την ένορκη δήλωση του **Μιχάλη Στυλιανού** ημερ. 2.9.14, προϊσταμένου της Μονάδας Εξυγίανσης της Καθ' ης η Αίτηση 2. Όπως αναφέρει, με βάση τον Περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμο 17(Ι)/13, η Αρχή Εξυγίανσης – η οποία συστάθηκε δυνάμει του Άρθρου 2Α του Νόμου - είναι η Καθ' ης η Αίτηση 2, η οποία είναι θεσμικά ανεξάρτητη, αυτόνομη και έχει δική της περιουσία. Τα γεγονότα σε σχέση με την έκδοση του Διατάγματος περί Πώλησης Εργασιών του Υποκαταστήματος της Τράπεζας στην Κύπρο Κ.Δ.Π. 356/2014, είναι τα πιο κάτω:

Στις 17.07.2014 η Μονάδα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (FinCEN) του Υπουργείου Οικονομικών και Ηνωμένων Πολιτειών, έκδοσε Ανακοίνωση, με την οποία χαρακτηρίζει την Τράπεζα ως χρηματοπιστωτικό

ίδρυμα πρωτίστης ανησυχίας για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Περαιτέρω, πρότείνει να απαγορευτεί σε αμερικανικά χρηματοοικονομικά ιδρύματα να τηρούν ή ανοίγουν λογαριασμούς ανταποκριτή στο όνομα της Τράπεζας και σε άλλες ξένες (μη Αμερικάνικες) τράπεζες να χρησιμοποιούνται για τη διεκπεραίωση συναλλαγών στο όνομα της τράπεζας (Τεκμ.1, 2, 3 και 4). Με σκοπό την εκτίμηση τυχόν επιπτώσεων από την πιο πάνω Ανακοίνωση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα στην Κύπρο, καθώς επίσης των επιπτώσεων στο υποκατάστημα της Τράπεζας στην Κύπρο, η Διοικητής της Καθ' ης η Αίτηση 2 συγκάλεσε στις 18.07.2014 έκτακτη συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου. Η Διοικητής αποδέχθηκε αίτημα και αντιπροσωπεία της Τράπεζας είχε συνάντηση με το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά το πέρας της οποίας λήφθηκε επιστολή ημερ. 18.07.2014 εκ μέρους του Υποκαταστήματος με την οποία, αφού αναγνώριζε τις ενδεχόμενες σοβαρές συνέπειες από την πιο πάνω ενέργεια του FinCEN τόσο στο Υποκατάστημα όσο και στην Κυπριακή Δημοκρατία, ζητούσε την στήριξη της Καθ' ης η Αίτηση 2 και την καλούσε να εισέλθει στο Υποκατάστημα και να αναλάβει την παρακολούθηση και έλεγχο της διεύθυνσης του, ώστε να βεβαιωθεί ότι το Υποκατάστημα συμμορφώνεται με όλους τους σχετικούς νόμους και κανονισμούς (Τεκμήριο 5). Η Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας την ίδια ημέρα απέστειλε επιστολή προς τον πρόεδρο της Τράπεζας, Αιτητή 1, ενημερώνοντας τον για τη λήψη από της Καθ' ης η Αίτηση 2 του εποπτικού μέτρου της ανάληψης της διαχείρισης των εργασιών του Υποκαταστήματος, με βάση τις εξουσίες που της παρέχει ο περί Εργασιών Πιστωτικών Ιδρυμάτων Νόμος 66(Ι)/1997, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.

Στις 21.07.2014 το Τμήμα Εποπτείας & Ρύθμισης Τραπεζικών Ιδρυμάτων της Καθ' ης η Αίτηση 2 ετοίμασε Έκθεση αναφορικά με τις εργασίες του Υποκαταστήματος, στην οποία γίνεται αναφορά στα προβλήματα που αντιμετώπιζε το Υποκατάστημα να ανταποκριθεί έγκαιρα στις υποχρεώσεις του, λόγω του ότι οι κύριες ανταποκρίτριες τράπεζες είχαν, ως αποτέλεσμα της Ανακοίνωσης του FinCEN, παγώσει τους λογαριασμούς του Υποκαταστήματος σε δολάριο ΗΠΑ και αναστείλει την εκτέλεση εμβασμάτων σε δολάριο Η.Π.Α., καθιστώντας το Υποκατάστημα ως μη βιώσιμο σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα. Το πιο πάνω Τμήμα εισηγείτο για

σκοπούς προστασίας των καταθετών και αποφυγή χρηματοοικονομικής αστάθειας, να μελετηθεί η περίπτωση λήψης μέτρων εξυγίανσης. Στις 21.07.2014 ετοιμάστηκε Σχέδιο Εξυγίανσης από τη Μονάδα Εξυγίανσης, σύμφωνα με το οποίο, αξιολογείτο η δυνατότητα εφαρμογής μέτρων εξυγίανσης στο Υποκατάστημα και εισηγείτο τη λήψη του μέτρου της πώλησης εργασιών, σύμφωνα με τον περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμο 17(Ι)/2013. Την ίδια ημέρα συνήλθε η Επιτροπή Εξυγίανσης, η οποία έκρινε ότι οι προϋποθέσεις λήψης μέτρων εξυγίανσης τηρούνται σωρευτικά και ότι το κατάλληλο μέτρο εξυγίανσης είναι η πώληση εργασιών του Υποκαταστήματος. Αφού λήφθηκε η σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Οικονομικών, η Επιτροπή Εξυγίανσης αποφάσισε στις 21.07.2014 τη λήψη και εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης στο Υποκατάστημα. Ως εκ τούτου, δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα το περί της Πώλησης Εργασιών του Υποκαταστήματος της Τράπεζας στην Κύπρο Διάταγμα του 2014, Κ.Δ.Π. 356/2014. Για την έκδοση του πιο πάνω Διατάγματος ενημερώθηκε αυθημερόν μέσω επιστολής ο πρόεδρος της Τράπεζας (Τεκμήριο 6). Ακολούθως, η Επιτροπή Εξυγίανσης διόρισε τον Καθ' ου η Αίτηση 3, ως ειδικό διαχειριστή του Υποκαταστήματος με βάση το Νόμο 17(Ι)/2013 και ενημερώθηκαν όλα τα πρόσωπα και αρχές που προβλέπονται στην σχετική νομοθεσία για τη λήψη μέτρων εξυγίανσης στο Υποκατάστημα.

Σύμφωνα με τα πρακτικά της Καθ' ης η Αίτηση 2 ημερ. 21.07.2014, οι λόγοι για τους οποίους εκδόθηκε το Διάταγμα Κ.Δ.Π. 356/2014 δεν ήταν η Ανακοίνωση του FinCEN, αλλά οι συνέπειες και οι κίνδυνοι που προέκυπταν εξαιτίας αυτής της Ανακοίνωσης και του Notice of Finding του FinCEN, και ειδικότερα οι αλληπάλληλες και άμεσες αντιδράσεις των ανταποκριτριών τραπεζών και των κινδύνων που προέκυπταν εξαιτίας αυτών των αντιδράσεων. Συγκεκριμένα, οι ενέργειες του FinCEN δημιούργησαν άμεσες και καταλυτικές συνέπειες στην ικανότητα του Υποκαταστήματος να εκπληρώνει κυρίως τις πολύ μεγάλες βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του σε δολάριο ΗΠΑ. Η πρόταση για απαγόρευση από το FinCEN σε Αμερικάνικες και ξένες τράπεζες να εκτελούν πληρωμές και εμβάσματα σε δολάριο ΗΠΑ κατ' εντολή της Τράπεζας και τα μέτρα που έλαβαν οι κύριες ανταποκρίτριες τράπεζες ως αποτέλεσμα της άμεσης εφαρμογής του Notice of Finding του

FinCEN, οδήγησαν σε σοβαρά προβλήματα στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων του Υποκαταστήματος έναντι των καταθετών και πιστωτών του, με ενδεχόμενο αρνητικό αντίκτυπο στα υπόλοιπα πιστωτικά ιδρύματα και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Στις 25.07.2014 η Τράπεζα καταχώρισε την προσφυγή αρ.1024/2014 στο Ανώτατο Δικαστήριο, εναντίον του Διατάγματος Κ.Δ.Π.356/2014. Την ίδια ημέρα καταχώρισε μονομερή αίτηση για έκδοση προσωρινού απαγορευτικού διατάγματος, την οποία, το Δικαστήριο, ζήτησε να επιδώσουν στην άλλη πλευρά (Τεκμήριο 10). Μετά από ακροαματική διαδικασία που έλαβε χώρα στις 07.08.2014, το Δικαστήριο έκδωσε στις 08.08.2014 απόφαση με την οποία απέρριψε την αίτηση με έξοδα εναντίον των Αιτητών. Στις 25.07.2014, ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Τανζανίας ενημέρωσε με επιστολή του προς τη Διοικητή της Καθ' ης η Αίτηση 2 ότι η Κεντρική Τράπεζα της Τανζανίας ανέλαβε τη διαχείριση των εργασιών της Τράπεζας και, προς αυτό το σκοπό, διόρισε διαχειριστή (statutory manager) (Τεκμήριο 7).

Ισχυρίζεται ότι οι Αιτητές είναι μέτοχοι σε κάποια εταιρεία FBME Limited (Cayman Islands), η οποία κατέχει το μετοχικό κεφάλαιο της Τράπεζας Τανζανίας. Η ενημέρωση αυτή έγινε κατά τις 18.05.2012 όταν η Τράπεζα διαβίβασε στο Διοικητή της Καθ' ης η Αίτηση 2 επιστολή της Τράπεζας με την οποία αιτείτο άδεια για σύσταση τράπεζας στην Κύπρο. (Τεκμήριο 8). Περαιτέρω, σύμφωνα με την ηλεκτρονική σελίδα της FBME LTD (<http://www.fbmeltd.com/>) η μητρική εταιρεία της Τράπεζας είναι κάποια εταιρεία FBME LTD (Τεκμήριο 9). Ωστόσο, σύμφωνα με την παράγραφο 1 της ένορκης δήλωσης του Αιτητή 2 ημερ. 25.07.2014, η οποία επισυνάφθηκε στην αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος στην Προσφυγή αρ.1024/14 οι Αιτητές είναι κατά 50% έκαστος δικαιούχοι της FBME Bank Ltd. Από όλα τα πιο πάνω προκύπτει ότι δεν υπάρχει διαφάνεια σε σχέση με την μετοχική δομή της Τράπεζας. Εν πάση περιπτώσει, είναι παραδεκτό από τους Αιτητές, ότι οι νόμιμοι εγγεγραμμένοι μέτοχοι (registered legal owners) της Τράπεζας δεν είναι οι Αιτητές αλλά η FBME Ltd. Όσον αφορά τον ισχυρισμό των Αιτητών ότι η αιτούμενη με την παρούσα αίτηση θεραπεία είναι προς υποστήριξη της προτιθέμενης διεθνούς διαδικασίας διαιτησίας που θα

καταχωρήσουν οι Αιτητές, καμία διαδικασία διαιτησίας δεν έχουν ξεκινήσει ακόμα οι Αιτητές, παρά μόνο, όπως οι ίδιοι αναφέρουν, έχουν δώσει οδηγίες στον δικηγόρο τους για αυτό.

Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η Συμφωνία για την Αμοιβαία Προώθηση και Προστασία των Επενδύσεων μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Λιβάνου, η οποία κυρώθηκε με το Νόμο 9(VII)/2001, δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση των Αιτητών για τους εξής λόγους:

- (α) Οι Αιτητές δεν εμπίπτουν στον ορισμό «επενδυτής» (investor), όπως καθορίζεται στη Συμφωνία.
- (β) Το δικαίωμα των Αιτητών σε εμπιστευμα με μετοχές της εταιρείας Line Holdings Limited, που όπως ισχυρίζονται στην παράγραφο 1 της ένορκης δήλωσης των Αιτητών, είναι εγγεγραμμένη στο Γιβραλτάρ, δεν συνιστά «επένδυση» («investment») και συνεπώς δεν εμπίπτει στον πιο πάνω ορισμό της Συμφωνίας.
- (γ) Ακόμα και αν εφαρμοζόταν η Συμφωνία, στην προκειμένη περίπτωση δεν παραβιάζεται με οποιονδήποτε τρόπο από την Καθ' ης η Αίτηση 2, καθότι το επίδικο Διάταγμα δεν προβλέπει ούτε για κρατικοποίηση (nationalisation) ούτε για δήμευση (expropriation) οποιασδήποτε επένδυσης, αλλά για μέτρα εξυγίανσης στο Υποκατάστημα, τα οποία, λήφθηκαν και προς το συμφέρον των Αιτητών.
- (δ) Ακόμα και αν η Συμφωνία εφαρμοζόταν στην περίπτωση των Αιτητών, η παρούσα αίτηση είναι πρόωρη, καθότι δεν έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα των 6 μηνών που απαιτείται με βάση το Άρθρο 12 της Συμφωνίας, για τις προσπάθειες φιλικού διακανονισμού των οποιωνδήποτε διαφορών μεταξύ των Αιτητών και της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Ακόμα και αν οι Αιτητές θεωρηθούν ότι είναι «επενδυτές» και ότι η Συμφωνία εφαρμόζεται για αυτούς, θέση την οποία δεν παραδέχεται, εφόσον διάδικο στην διαιτητική διαδικασία που ισχυρίζονται οι Αιτητές ότι θα ξεκινήσουν, είναι οι Αιτητές και ο Καθ' ου η Αίτηση 1, οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται να

καταχωρούν την παρούσα αίτηση εναντίον της Καθ' ης η Αίτηση 2, ούτε μπορεί η Καθ' ης η Αίτηση 2 να θεωρηθεί ως αναγκαίος διάδικος. Οι Αιτητές δεν έχουν καλή προοπτική επιτυχίας σε ενδεχόμενη διαιτητική διαδικασία με βάση τη Συμφωνία, για τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω.

Οι εξουσίες του Ειδικού Διαχειριστή καθορίζονται στην πράξη διορισμού του, καθώς επίσης στον περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμο 17(Ι)/2013, και μέχρι σήμερα ο Ειδικός Διαχειριστής του Υποκαταστήματος ενεργούσε και ενεργεί νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του πιο πάνω Νόμου και της πράξης διορισμού του. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν οι Αιτητές για λήξη της διαδικασίας φιλικού διακανονισμού που προβλέπεται στο Άρθρο 12 της Συμφωνίας δεν είναι ορθό, αφού η επιστολή των Αιτητών προς την Κυπριακή Δημοκρατία στάληκε μόλις στις 28.07.2014 και ακόμη δεν έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα των 6 μηνών για τη λήξη των προσπαθειών φιλικού διακανονισμού. Η Ανακοίνωση που έκδωσε η Καθ' ης η Αίτηση 2 στις 08.08.2014 σκοπό είχε την ενημέρωση του κοινού και ιδιαίτερα των καταθετών του Υποκαταστήματος σε σχέση με τις εξελίξεις στο Υποκατάστημα και την αποκατάσταση της πραγματικής εικόνας σε σχέση με την εξυγίανση του Υποκαταστήματος (Τεκμήριο 10). Η Καθ' ης η Αίτηση 2 δεν είχε υποχρέωση σε τέτοια Ανακοίνωση να αναφερθεί στη Συμφωνία, εφόσον τέτοια ενδεχόμενη διαιτητική διαδικασία δεν την αφορά και δεν θα είναι διάδικοι. Ισχυρίζεται ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν εφαρμόζεται ούτε παραβιάζεται το Άρθρο 23 του Συντάγματος, αφού, το επίδικο Διάταγμα Κ.Δ.Π.356/2014 δεν επηρεάζει ιδιοκτησία των Αιτητών, αλλά ιδιοκτησία της Τράπεζας και δεν προβλέπει ούτε για κρατικοποίηση, ούτε για δήμευση οποιασδήποτε επένδυσης, αλλά για μέτρα εξυγίανσης στο Υποκατάστημα. Αλλά και αν ακόμα, με το επίδικο Διάταγμα επηρεάστηκε το δικαίωμα ιδιοκτησίας των Αιτητών, αυτό έγινε για σκοπούς προαγωγής της δημόσιας ωφελείας και γι' αυτό εμπίπτει εντός της έννοιας της παραγράφου 3 του Άρθρου 23 του Συντάγματος. Προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η έκδοση του Διατάγματος Κ.Δ.Π.356/2014 όχι μόνο δεν είναι αδικαιολόγητο μέτρο, αλλά αντίθετα είναι προς όφελος τους και της ίδιας της Τράπεζας, καθότι η πώληση των εργασιών του Υποκαταστήματος θα γίνει με την καταβολή προς αυτήν ανταλλάγματος, λαμβάνοντας υπόψη τη διαδικασία πώλησης και αποτίμησης

των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, όπως ο Νόμος 17(I)/2013 προνοεί.

Με επιστολή της ημερομηνίας 26.08.2014 η Διοικητής της Καθ' ης η Αίτηση 2, ως Πρόεδρος της Επιτροπής Εξυγίανσης, έκανε αποδεχτό το αίτημα των δικηγόρων των Αιτητών, με επιστολή τους ημερ. 20.08.2014 και τους κάλεσε σε συνάντηση στις 27.08.2014. Ωστόσο, οι δικηγόροι των Αιτητών με επιστολή τους ημερομηνίας 27.08.2014 ενημέρωσαν ότι οι πελάτες τους αδυνατούσαν να παρευρεθούν στη συνάντηση και ζήτησαν αναβολή της συνάντησης επειδή ο Αιτητής 2 απουσίαζε στο εξωτερικό και ο Αιτητής 1 ένοιωθε ότι δεν ήταν ορθό να παραστεί στη συνάντηση εν τη απουσία του αδελφού του. Επιτράπηκε σε αντιπροσώπους των Αιτητών, δικηγόρους και λογιστές να εισέλθουν στο Υποκατάστημα και να διεξάγουν έρευνες, καθώς επίσης να λάβουν πληροφορίες σε σχέση με το Υποκατάστημα.

Σε σχέση με τη δυνατότητα του Υποκαταστήματος να μετατρέπει μέσω ανταποκριτών τραπεζών δολάρια Αμερικής σε ευρώ, ισχυρίζεται ότι η δυνατότητα μετατροπής καταθέσεων από δολάρια σε ευρώ ή άλλα νομίσματα δεν συνεπάγεται ικανότητα εκπλήρωσης υποχρεώσεων με τη διενέργεια πληρωμών, εφόσον οι κύριες ανταποκρίτριες και άλλες τράπεζες συνεχίζουν να αρνούνται τη διενέργεια συναλλαγών σε οποιοδήποτε νόμισμα. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι οι Αιτητές παραλείπουν να προβούν σε πλήρη αποκάλυψη αναφορικά με τα γεγονότα που σχετίζονται με τις ανταποκρίτριες τράπεζες του Υποκαταστήματος. Πέραν από τις τέσσερις τράπεζες (Deutsche Bank, National Bank of Umm Al Qaiwain, Τράπεζα Κύπρου και Ελληνική Τράπεζα) καθώς και μια εταιρεία προσφοράς υπηρεσιών για χρηματοοικονομικές συναλλαγές (Reuters Transactional Services Ltd), στην Ανακοίνωση και το Notice of Finding του FinCEN αντέδρασαν άμεσα και άλλες διεθνείς τράπεζες, οι οποίες έστειλαν μηνύματα swift και αναφέρονται συγκεκριμένα στα Τεκμήρια 12(A)-12(I). Επιπρόσθετα, υπήρξαν και ενδιάμεσες τράπεζες, οι οποίες αρνήθηκαν να διεκπεραιώσουν συναλλαγές προς όφελος του Υποκαταστήματος, (Τεκμήρια 13(A)-13(Δ)). Σ' ότι αφορά την μετατροπή των δολαρίων Αμερικής σε ευρώ, στα οποία γίνεται αναφορά στην

ένορκη δήλωση των Αιτητών, αναφέρει ότι ως αποτέλεσμα του FINCen Report όλες οι ανταποκρίτριες τράπεζες σταμάτησαν τις συναλλαγές σε δολάρια και αυτό ήταν ενώπιον της Αρχής Εξυγίανσης πριν εκδώσει την απόφαση για εξυγίανση. Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι ακόμα και αν το Υποκατάστημα συνεχίσει να συνεργάζεται με μία ανταποκρίτρια τράπεζα, αυτό δεν εξυπακούει ότι οι εντολές του Υποκαταστήματος για πληρωμές θα γίνουν αποδεχτές από ενδιάμεσες τράπεζες στην όλη διαδικασία διεκπεραίωσης πελατειακών συναλλαγών. Ακόμα και η ύπαρξη κάποιας ανταποκρίτριας τράπεζας που θα αποδέχεται την εκτέλεση εντολών του Υποκαταστήματος για συναλλαγές σε ευρώ δεν εγγυάται την πλήρη διεκπεραίωση της συναλλαγής (Τεκμήριο 14). Επιπρόσθετα, το Υποκατάστημα αντιμετωπίζει δυσκολίες με ανταποκρίτριες τράπεζες για την εκτέλεση συναλλαγών και σε Ευρώ. (βλ. Τεκμήρια 16Α-16Ε). Περαιτέρω, πέραν των πιο πάνω που αφορούν συναλλαγές του Υποκαταστήματος σε δολάρια και ευρώ, το Υποκατάστημα αντιμετωπίζει δυσκολίες με την εταιρεία Clearstream Banking AG η οποία ενεργεί ως διεθνές κεντρικό αποθετήριο χρηματοοικονομικών μέσων (π.χ. μετοχές, ομόλογα κλπ.) (Τεκμήριο 17). Ειδικότερα, δεν μπορούν να εκτελεστούν οποιοσδήποτε μεταβιβάσεις μετοχών ή/και ομολόγων που κατέχονται για ίδιο όφελος από το Υποκατάστημα ή ανήκουν σε πελάτες του Υποκαταστήματος στους οποίους το Υποκατάστημα προσφέρει επενδυτικές υπηρεσίες. Το Υποκατάστημα πλέον αδυνατεί να διενεργήσει οποιοσδήποτε συναλλαγές σε οποιοδήποτε νόμισμα μέσω SWIFT (Τεκμήριο 18).

Από όλα τα πιο πάνω προκύπτει ότι οι ενέργειες του FinCEN σε σχέση με το Υποκατάστημα, δημιούργησαν άμεσες και καταλυτικές συνέπειες στην ικανότητα του Υποκαταστήματος να εκπληρώνει κυρίως τις πολύ μεγάλες βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του σε δολάριο ΗΠΑ. Η πρόταση για απαγόρευση από το FinCEN σε Αμερικάνικες και ξένες τράπεζες να εκτελούν πληρωμές και εμβάσματα σε δολάριο ΗΠΑ κατ' εντολή του Υποκαταστήματος και τα μέτρα που έλαβαν οι κύριες ανταποκρίτριες τράπεζες ως αποτέλεσμα της άμεσης εφαρμογής του Notice of Finding του FinCEN, οδήγησαν σε σοβαρά προβλήματα στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων του Υποκαταστήματος έναντι των καταθετών και πιστωτών του, με ενδεχόμενο

αρνητικό αντίκτυπο στα υπόλοιπα πιστωτικά ιδρύματα και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ενόψει όλων των πιο πάνω, υπήρχαν ορατοί κίνδυνοι για το μέλλον του Υποκαταστήματος. Με γνώμονα τη συνέχιση προσφοράς κρίσιμων τραπεζικών ή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, την πρόληψη δημιουργίας ή εξάπλωσης κινδύνων που πιθανόν να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στην σταθερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος, εντός ή και εκτός της Δημοκρατίας, τη διατήρηση της εμπιστοσύνης του κοινού στο χρηματοοικονομικό σύστημα και την προαγωγή της δημόσιας ωφέλειας και την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, η Επιτροπή Εξυγίανσης, έλαβε μέτρα εξυγίανσης και λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το μη εξαντλητικό κατάλογο περιστάσεων που εκτίθεται στο άρθρο 6(2) του Νόμου 17(Ι)/2013, έκρινε ότι το Υποκατάστημα πιθανόν να καταστεί μη βιώσιμο και ότι διαφαινόταν εύλογος κίνδυνος ότι το Υποκατάστημα δεν θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του είτε σε δολάριο ΗΠΑ είτε σε άλλα νομίσματα και, συνεπώς, να συνεχίσει να λειτουργεί ως δρώσα οικονομική μονάδα.

Προβάλλει τέλος, τον ισχυρισμό ότι ακόμα και στην περίπτωση που εφαρμόζετο η Συμφωνία σε σχέση με τους Αιτητές, ισχυρισμό τον οποίο δεν αποδέχεται, η αποζημίωση που θα τύγχαναν θα ήταν αυτή που προβλέπεται στα άρθρα 9 και 22 του Νόμου 17(Ι)/2013, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα. Η προκαταρκτική αποτίμηση ετοιμάστηκε σύμφωνα με τα άρθρα 22(1) και 5Α(4)(β)(iii) του πιο πάνω Νόμου και το άρθρο 22(7) δεν επιβάλλει υποχρέωση στην Καθ' ης η Αίτηση 2 να δώσει αντίγραφο αυτής σε τρίτους, η οποία εν πάση περιπτώσει, ουδέποτε ζητήθηκε από τους Αιτητές. Η προκαταρκτική αποτίμηση που ετοιμάστηκε στις 21.07.2014 έγινε με ημερομηνία αξίας 30.06.2014 και η τελική αποτίμηση, η οποία δεν έχει γίνει ακόμα, θα γίνει με ημερομηνία αξίας την ημερομηνία που λήφθηκαν τα μέτρα εξυγίανσης (δηλαδή 21.07.2014). Εν πάση περιπτώσει, δεν έγινε πώληση ακόμη γι' αυτό οποιαδήποτε απαίτηση για αποζημίωση είναι πρόωρη. Οι Αιτητές δεν στερήθηκαν οποιασδήποτε περιουσίας τους, ούτε οποιουδήποτε δικαιώματος τους να προσφύγουν στη δικαιοσύνη σε σχέση με το Κ.Δ.Π.356/2014, αφού η παρούσα διαδικασία είναι η δεύτερη αίτηση που καταχωρείται εναντίον του πιο πάνω Διατάγματος. Η νομιμότητα του

Διατάγματος θα εξεταστεί στα πλαίσια της προσφυγής αρ.1024/2014, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου και όλες οι ενέργειες της Καθ' ης η Αίτηση 2 έγιναν σύμφωνα με το Νόμο και το Σύνταγμα.

Ο Καθ' ου η Αίτηση 3 εγείρει με την ένστασή του, τους ακόλουθους λόγους ένστασης:

1. Η ενδιάμεση αίτηση αποσκοπεί στην ίδια θεραπεία με την κυρίως αίτηση και έτσι οι Αιτητές εξασφαλίζουν ενδιάμεσα την τελική τους αιτούμενη θεραπεία.
2. Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Ν.14/60 για έκδοση των αιτούμενων Διαταγμάτων.
3. Οι Αιτητές έχουν αποκρύψει από το Δικαστήριο ουσιώδη γεγονότα και δεν έχουν προσέλθει στο Δικαστήριο με καθαρά χέρια.
4. Το ισοζύγιο της ευχέρειας κλίνει υπέρ της απόρριψης των αιτούμενων Διαταγμάτων.
5. Ο Κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΚ) 44/2001 δεν τυγχάνει εφαρμογής και εν πάση περιπτώσει δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 31 για έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων.
6. Ο Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος Ν.101/87 δεν τυγχάνει εφαρμογής και εν πάση περιπτώσει δεν τηρούνται οι προϋποθέσεις για έκδοση των αιτούμενων Διαταγμάτων.
7. Οι Αιτητές δεν είναι επενδυτές εντός της έννοιας της Συμφωνίας 9(VII)/2001, η οποία δεν παρέχει στο Δικαστήριο εξουσία να εκδώσει τα αιτούμενα διατάγματα.
8. Η παρούσα διαδικασία ως και η ισχυριζόμενη διαδικασία διαιτησίας είναι πρόωρες βάσει των προνοιών της Συμφωνίας 9(VII)/2001 και οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται να επικαλούνται τις πρόνοιες της.
9. Το Δικαστήριο δεν έχει εξουσία να αξιολογήσει κατά πόσο ορθά εφαρμόστηκαν οι πρόνοιες του Περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου (Ν.17(I)/13), εφόσον κάτι τέτοιο θα αποτελούσε παρέμβαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου στην αποκλειστική αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου. Το κατά πόσο ήταν ορθή ή όχι η απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης για την επιβολή

- μέτρων στο Υποκατάστημα, αποτελεί θέμα της αποκλειστικής αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
10. Οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται να αξιώνουν αποζημιώσεις εναντίον της Δημοκρατίας σε διαδικασία διαιτησίας βάσει της διακρατικής συμφωνίας με την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Λιβάνου, αφού την ισχυριζόμενη ζημιά έχει υποστεί ξεχωριστό νομικό πρόσωπο, δηλαδή εταιρεία εγγεγραμμένη στη Τανζανία.
 11. Ακόμα και αν υφίσταται διαδικασία διαιτησίας, κανένας από τους Καθ' ων η Αίτηση είναι μέρος στην εν λόγω διαιτησία.
 12. Η παρούσα διαδικασία αποτελεί κατάχρηση της διαδικασίας του Δικαστηρίου αφού για την ικανοποίηση της δεύτερης προϋπόθεσης, το Δικαστήριο θα πρέπει να προβεί σε ανάλυση του κατά πόσον ορθά εκδόθηκε το Διάταγμα Εξυγίανσης και επομένως το Επαρχιακό Δικαστήριο θα πρέπει να προβλέψει την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην προσφυγή 1024/2014.
 13. Το Επαρχιακό Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία για έκδοση των αιτούμενων Διαταγμάτων αφού τυχόν έκδοση τους θα ήταν αντίθετη με το Διάταγμα Κ.Δ.Π. 356/14, η νομιμότητα του οποίου θα εξεταστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο στην προσφυγή 1024/14, ως και αντίθετη προς τον περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμο, 17(Ι)/13.

Η ένσταση του **Καθ' ου η Αίτηση 3** υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του ιδίου ημερ. 5.9.2014. Αναφέρθηκε στην εταιρεία FBME Ltd η οποία κατέχει 100% των μετοχών της Τράπεζας της Τανζανίας (Τεκμήριο 1, 2) και τόνισε ότι δεν φαίνεται να έχει αρχίσει με οποιοδήποτε τρόπο η ισχυριζόμενη διαδικασία διαιτησίας η οποία είναι άγνωστο πότε θα αρχίσει. Οι Αιτητές δεν είναι επενδυτές εντός της έννοιας της διακρατικής συμφωνίας Κύπρου – Λιβάνου και η εταιρεία της Τανζανίας δεν είναι εγγεγραμμένη στο Λίβανο. Η ισχυριζόμενη διαδικασία διαιτησίας θα αφορά τους Αιτητές και την Κυπριακή Δημοκρατία και όχι τους Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3. Η Συμφωνία (Τεκμήριο 1 στην αίτηση) δεν συνομολογήθηκε μεταξύ των Αιτητών και της Κυπριακής Δημοκρατίας αλλά μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και Δημοκρατίας του Λιβάνου. Δεν έχουν παρέλθει 6 μήνες από την ημερομηνία από την οποία έχει προκύψει η ισχυριζόμενη διαφορά μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας

και της εταιρείας στην Τανζανία στην οποία ανήκει το Υποκατάστημα. Δεν έχουν επίσης παρέλθει 6 μήνες από την ημερομηνία που έχει προκύψει η ισχυριζόμενη διαφορά μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και των Αιτητών. Η Τράπεζα της Τανζανίας έχει διορίσει δικηγόρους οι οποίοι επισκέφθηκαν πολλές φορές τα γραφεία του Κυπριακού παραρτήματος και συνέλεξαν μαρτυρικό υλικό ώστε να ανατρέψουν την απόφαση της Μονάδας Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (FinCEN) του Υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ. Σε περίπτωση που ανατραπεί η εν λόγω απόφαση, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα το παράρτημα της Τανζανιακής Τράπεζας στην Κύπρο να αποκαταστήσει τις τραπεζικές της σχέσεις με τις υπόλοιπες τράπεζες του παγκόσμιου συστήματος ώστε να μπορεί πλέον να λειτουργεί κανονικά. Σε τέτοια περίπτωση, το διάταγμα της Καθ' ης η Αίτηση 2 που εκδόθηκε βάσει του περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου, Ν.17(Ι)/2013 πιθανόν να ακυρωθεί. Ως εκ τούτου, η πάροδος των 6 μηνών είναι απαραίτητη προτού προβεί ο οποιοσδήποτε στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται περίπτωση φιλικής διευθέτησης βάσει της Συμφωνίας Κύπρου – Λιβάνου. Οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 έχουν συμπεριληφθεί ως διάδικοι στην παρούσα διαδικασία, όμως οι Αιτητές δεν είχαν τέτοιο δικαίωμα ούτε και υπάρχει νόμιμη διαφορά μεταξύ των Αιτητών και της Δημοκρατίας. Αναφέρει ότι έχει διοριστεί Ειδικός Διαχειριστής του Υποκαταστήματος της Τράπεζας στην Κύπρο αλλά το θέμα της πώλησης το χειρίζεται η Αρχή Εξυγίανσης. Αρνείται ότι οι Αιτητές ως μέτοχοι θα υποστούν σοβαρή ζημιά η οποία δεν θα μπορεί να υπολογιστεί. Δεν έχει παγοποιήσει τις εργασίες του Υποκαταστήματος, όμως περιορίσε τις εργασίες του διότι δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν οι πελάτες όπως αναμένεται υπό κανονικές συνθήκες διεκπεραίωσης συναλλαγών για τους λόγους που αναφέρονται σε ανακοίνωση τύπου στην οποία έχει προβεί (Τεκμήριο 4). Ως διαχειριστής παρέιχε πλήρη πρόσβαση στους δικηγόρους και λογιστές του Υποκαταστήματος ώστε αυτοί να συλλέξουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να προβάλλει η Τράπεζα τις θέσεις της ενώπιον του FinCEN.

Επεσήμανε την ενδιάμεση απόφαση του Δικαστηρίου στην προσφυγή 1024/2014 η οποία αναφέρει ότι η Τράπεζα δεν μπορεί να επικαλεστεί τις πρόνοιες της διακρατικής συμφωνίας Κύπρου – Λιβάνου, διότι είναι

εγγεγραμμένη στην Τανζανία και όχι στο Λίβανο. Ισχυρίζεται ότι για να μπορέσει μία τράπεζα η οποία διεξάγει τοπικές και διεθνείς τραπεζικές εργασίες να λειτουργεί κανονικά, χρειάζεται λογαριασμούς με ανταποκρίτριες τράπεζες του εξωτερικού. Οι λογαριασμοί αυτοί είναι απαραίτητοι ώστε να μπορεί η τράπεζα να προβαίνει σε τραπεζικές συναλλαγές προς ή από άλλα πιστωτικά ιδρύματα. Ως αποτέλεσμα της ανακοίνωσης από το FinCEN, οι κύριες ανταποκρίτριες τράπεζες έχουν παγώσει τους λογαριασμούς του Υποκαταστήματος σε διάφορα νομίσματα και έχουν αναστείλει τη διεκπεραίωση πληρωμών σε διάφορα νομίσματα. Επιπλέον σημαντικοί παροχείς παρεμφερών υπηρεσιών σε τραπεζικά ιδρύματα έχουν αναστείλει τις συνεργασίες τους με το Υποκατάστημα της Τράπεζας στην Κύπρο. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να διεξάγει πλέον κανονικές τραπεζικές συναλλαγές. Όσον αφορά την μετατροπή των δολαρίων σε ευρώ, στην προσπάθεια του να γίνονται συναλλαγές, σε διάφορες περιπτώσεις ενέκρινε την μετατροπή των δολαρίων σε ευρώ. Ωστόσο, η διαδικασία αυτή δημιουργεί μεγάλο συναλλαγματικό κίνδυνο για το Υποκατάστημα και έχουν γίνει ενέργειες για την ελαχιστοποίηση αυτού του κινδύνου με αντίστροφες συναλλαγές πελατών, οι οποίοι επιθυμούσαν την μετατροπή των δολαρίων τους σε ευρώ, ούτως ώστε να ελαχιστοποιηθεί ο συναλλαγματικός κίνδυνος. Η Τράπεζα δεν μπορεί να λειτουργήσει κανονικά. Παρά τις πολλές προσπάθειες του, το μόνο που έχει ουσιαστικά κατορθώσει μέχρι σήμερα είναι η πληρωμή των προμηθευτών και των πελατών της τράπεζας σε ευρώ με την έκδοση επιταγών προς όφελος τους για εξαργύρωση στην Τράπεζα Κύπρου.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των διαδίκων προώθησαν τις θέσεις των πελατών τους με εμπειριστατωμένες γραπτές αγορεύσεις, τις οποίες έχω διεξέλθει με την επιβαλλόμενη προσοχή και ειδική αναφορά στις εκατέρωθεν εισηγήσεις – στο βαθμό που κριθεί αναγκαίο – θα γίνει στο κατάλληλο στάδιο.

Είναι η θέση των Αιτητών ότι η αιτούμενη ενδιάμεση θεραπεία είναι προς υποστήριξη της διαδικασίας διεθνούς διαιτησίας που θα υποβληθεί από αυτούς στο Διαιτητικό Δικαστήριο του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου στο Παρίσι (ICCP) κατά της Κυπριακής Δημοκρατίας,

σύμφωνα με το άρθρο 12 της Διμερούς Συμφωνίας που υπογράφηκε μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Λιβάνου (Τεκμήριο 1 στην αίτηση). Γι' αυτό και βασίζουν την παρούσα αίτηση και την αιτούμενη θεραπεία στο άρθρο 9 του περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου του 1987 (Ν.101/87) το οποίο ρυθμίζει τη λήψη συντηρητικών μέτρων από το Δικαστήριο και ορίζει ως εξής:

«9. Το Δικαστήριο έχει εξουσία, κατ' αίτηση ενός των μερών, να διατάσσει τη λήψη συντηρητικών μέτρων, οποτεδήποτε πριν από την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας.»

Το άρθρο 3 ρυθμίζει την έκταση εφαρμογής του Ν101/87 ως ακολούθως:

«3(1) Υπό την επιφύλαξη οποιασδήποτε διμερούς ή πολυμερούς διακρατικής συμφωνίας που τελεί σε ισχύ στην Κυπριακή Δημοκρατία, ο παρών Νόμος τυγχάνει εφαρμογής αποκλειστικά επί διεθνών εμπορικών διαιτησιών.»

Το ερώτημα που εγείρεται είναι κατά πόσο στην προκειμένη περίπτωση εφαρμόζονται οι πρόνοιες του Ν101/87, δεδομένης της πιο πάνω εν ισχύϊ Διμερούς Συμφωνίας. Είναι η εισήγηση των ευπαίδευτων συνηγόρων των Αιτητών ότι η φράση «υπό την επιφύλαξη οποιασδήποτε διμερούς ή πολυμερούς διακρατικής συμφωνίας» υποδηλώνει ότι μόνον σε περίπτωση που η ισχύουσα διμερής συμφωνία περιέχει ειδικές διατάξεις – κάτι που δεν ισχύει στην παρούσα περίπτωση – έχει εφαρμογή ο Ν.101/87. Αντίθετα, η ευπαίδευτη συνήγορος του Καθ' ου η Αίτηση 1 εισηγήθηκε ότι εφόσον βρίσκεται σε ισχύ η Διμερής Συμφωνία Κύπρου – Λιβάνου την οποία επικαλούνται οι Αιτητές και διέπει τα δικαιώματα των συμβαλλομένων μερών, δεν μπορεί να γίνεται επίκληση των προνοιών του Ν.101/87, ο οποίος εφαρμόζεται σε περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει τέτοια διακρατική συμφωνία.

Έχω την άποψη ότι η πιο πάνω εισήγηση της ευπαίδευτης συνηγόρου του Καθ' ου η Αίτηση 1 ευσταθεί. Οι πρόνοιες του άρθρου 3(1) του Ν.101/87 είναι σαφέστατες και προνοούν ότι ο Ν.101/87 εφαρμόζεται αποκλειστικά επί

των διεθνών εμπορικών διαιτησιών, όταν δεν υπάρχει εν ισχύϊ διμερής ή πολυμερής διακρατική συμφωνία. Οι ρητές διατάξεις του άρθρου 3(1) δεν εξειδικεύουν – ως είναι η εισήγηση του ευπαίдеυτου συνηγόρου των Αιτητών – περί διμερών συμφωνιών που περιέχουν ειδικές διατάξεις. Στην προκειμένη περίπτωση τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των Συμβαλλομένων Μερών δηλαδή της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Λιβάνου, διέπονται από τη Διμερή Συμφωνία (Τεκμήριο 1 στην αίτηση) και ειδικότερα οι διαφορές που προκύπτουν μεταξύ ενός τών συμβαλλομένων μερών και ενός επενδυτή του άλλου συμβαλλόμενου μέρους, ρυθμίζονται ρητά και συγκεκριμένα από το άρθρο 12 της Διμερούς Συμφωνίας. Επομένως, είναι η θέση του Δικαστηρίου ότι εφόσον βρίσκεται σε ισχύ η επίδικη Διμερής Συμφωνία, ο Νόμος 101/87 δεν τυγχάνει εφαρμογής. Και τούτο, με βάση τη ρητή διάταξη του άρθρου 3(1) του Ν.101/87. Η κατάληξη αυτή του Δικαστηρίου οδηγεί στο αναπόφευκτο συμπέρασμα ότι, κατ' επέκταση δεν εφαρμόζεται το άρθρο 9 του Ν.101/87 στο οποίο βασίζονται οι Αιτητές και επομένως αυτοί δεν νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της παρούσας αίτησης για τη λήψη συντηρητικών μέτρων **πριν την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας**. Είναι δε προφανές, από μια απλή ανάγνωση του άρθρου 12 της Διμερούς Συμφωνίας, ότι τέτοιο δικαίωμα καταχώρησης αίτησης για λήψη συντηρητικών μέτρων πριν την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας δεν προβλέπεται. Με αυτά τα δεδομένα, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι ελλείπει το νομοθετικό υπόβαθρο καταχώρησης της παρούσας αίτησης πριν την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας, η οποία και κρίνεται ως πρόωρη, κατάληξη που οδηγεί αναπόφευκτα σε απόρριψη της αίτησης.

Παρά την πιο πάνω κατάληξη, προχωρώ να εξετάσω τον λόγο ένστασης των Καθ' ων η Αίτηση ότι οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της παρούσας αίτησης καθότι η Διμερής Συμφωνία δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση.

Είναι η θέση των ευπαίдеυτων συνηγόρων των Καθ' ων η Αίτηση ότι οι Αιτητές δεν εμπίπτουν στον ορισμό «επενδυτής» όπως καθορίζεται από τη Διμερή Συμφωνία. Στο άρθρο 1(1) της Διμερούς Συμφωνίας ερμηνεύεται ο όρος «επενδυτής» (investor) ως ακολούθως:

«For the purposes of the present Agreement,

1. The term "investor" means with regard to either Contracting Party:

(a) Natural persons having the citizenship of the Contracting Party in accordance with its law

(b) Legal persons constituted or incorporated in compliance with the law of the Contracting Party and having their seat in territory of the contracting party,

who, in compliance with this Agreement are making investments in the territory of the other Contracting Party.»

Είναι προφανές, με βάση την πιο πάνω ρητή διάταξη ότι σ' ότι αφορά τα **φυσικά πρόσωπα** - ως είναι οι Αιτητές - «επενδυτής» σημαίνει το φυσικό πρόσωπο που είναι υπήκοος ενός εκ των συμβαλλομένων μερών, το οποίο επενδύει στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους.

Είναι η εισήγηση των ευπαίδευτων συνηγόρων των Αιτητών ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόζεται το άρθρο 1(2)(β) της Διμερούς Συμφωνίας στο οποίο ερμηνεύεται ο όρος «επένδυση» (investment) ως ακολούθως:

«2. The term "investment" means every kind of asset and in particular, although not exclusively, the following:

(a)

(b) A company or business enterprise or shares in and stocks and debentures of a company or any other form of participation in a company or business enterprise.»

Η θέση των Αιτητών είναι ότι σαν μέτοχοι της Τράπεζας (FBME BANK LTD), η οποία έχει την έδρα της στην Τανζανία, έχουν συμφέρον στο Υποκατάστημα στην Κύπρο, το οποίο δεν έχει δική του νομική προσωπικότητα. Γι' αυτό και εφαρμόζεται το άρθρο 1(2)(β) ανωτέρω.

Η θέση αυτή των Αιτητών δεν με βρίσκει σύμφωνη. Είναι σαφέστατη η πρόνοια του άρθρου 1(2)(β) σύμφωνα με την οποία συνιστούν «επένδυση» μεταξύ άλλων, οι μετοχές οποιουδήποτε προσώπου σε εταιρεία ή οποιαδήποτε συμμετοχή σε εταιρεία, η οποία (εταιρεία) με βάση το άρθρο 1(1) ανωτέρω θα πρέπει να είναι εγγεγραμμένη στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους. Στην προκειμένη περίπτωση, θα μπορούσε να τύχει εφαρμογής το άρθρο 1(2)(β) σε σχέση με μετοχές φυσικού προσώπου, υπήκοου του ενός συμβαλλόμενου μέρους, δηλαδή των Αιτητών ως υπήκοοι Λιβάνου, σε εταιρεία εγγεγραμμένη στην Κυπριακή Δημοκρατία. Όμως, όπως είναι παραδεκτό, η Τράπεζα FBME BANK LTD είναι εγγεγραμμένη στην Τανζανία. Επομένως οι Αιτητές - με βάση πάντοτε τους δικούς τους ισχυρισμούς - είναι μέτοχοι της εταιρείας στην Τανζανία και δεν είναι μέτοχοι Κυπριακής Εταιρείας. Η επένδυση στην Κύπρο με τη διατήρηση του επίδικου υποκαταστήματος, έγινε από την FBME BANK LTD Τανζανίας και όχι από τους Αιτητές. Το επίδικο Διάταγμα Κ.Δ.Π.356/14 αφορά το Υποκατάστημα στο οποίο επένδυσε η εταιρεία της Τανζανίας και εφόσον οι Αιτητές δεν είναι μέτοχοι Κυπριακής Εταιρείας, η Διμερής Συμφωνία δεν τους προστατεύει. Κατ' επέκταση, καταλήγω ότι οι Αιτητές με βάση τις ρητές πρόνοιες ως ανωτέρω δεν θεωρούνται ως φυσικά πρόσωπα Λιβανέζικης υπηκοότητας που έχουν «επενδύσει» στην Κυπριακή Δημοκρατία με μετοχές σε Κυπριακή Εταιρεία, αλλά είναι μέτοχοι σε εταιρεία που έχει την έδρα της στην Τανζανία και συνεπώς αυτοί έχουν επενδύσει στην Τανζανία και όχι στην Κύπρο. Επομένως δεν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 1(2)(β) της Διμερούς Συμφωνίας και οι Αιτητές δεν εμπίπτουν στον ορισμό «επενδυτής» όπως καθορίζεται σ' αυτήν.

Σημειώνεται περαιτέρω ότι όπως ορθά υπέδειξε ο ευπαίδευτος συνήγορος της Καθ' ης η Αίτηση 2, δεν υπάρχει διαφάνεια σε σχέση με τη μετοχική δομή της Τράπεζας (FBME BANK LTD) και επομένως δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου επαρκής μαρτυρία από την οποία να προκύπτει με σαφήνεια η σχέση των Αιτητών με το επίδικο Υποκατάστημα ως και η φύση και οι όροι του επικαλούμενου εμπιστεύματος. Ειδικότερα αναφέρω ότι οι Αιτητές ισχυρίζονται στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την αίτηση τους

ότι ο Αιτητής 1 είναι κάτοχος του 50% της FBME BANK LTD, οι μετοχές της οποίας κατέχονται από τη Celestina Ltd εγγεγραμμένη στο Γιβραλτάρ. Το μετοχικό κεφάλαιο της Celestina Ltd κατέχεται από την Line Hodlings Ltd, εγγεγραμμένη στο Γιβραλτάρ, της οποίας οι μετοχές κατέχονται αποκλειστικά προς δικό του όφελος. Το υπόλοιπο 50% των μετοχών της FBME BANK LTD κατέχεται από τον Αιτητή 2. Ωστόσο, ο ενόρκως δηλών για την Καθ' ης η Αίτηση 2 ανέφερε στην ένορκη του δήλωση ότι σύμφωνα με τα στοιχεία και φακέλους που τηρούνται στην Υπηρεσία Αδειοδότησης της Καθ' ης η Αίτηση 2, οι Αιτητές είναι μέτοχοι κάποιας εταιρείας FBME LTD (Cayman Islands), η οποία κατέχει το μετοχικό κεφάλαιο της FBME BANK LTD της Τανζανίας. Η ενημέρωση αυτή έγινε στις 18.5.12 όταν η FBME BANK LTD διαβίβασε στο Διοικητή της Καθ' ης η Αίτηση 2, επιστολή της FBME LTD με την οποία αιτείτο άδεια για σύσταση τράπεζας στην Κύπρο (Τεκμήριο 8). Περαιτέρω σύμφωνα με την ηλεκτρονική σελίδα της FBME LTD, η μητρική εταιρεία της FBME BANK LTD είναι κάποια εταιρεία FBME LTD (Τεκμήριο 9). Σύμφωνα δε, με την ένορκη δήλωση ημερ. 25.7.14 του Αιτητή 1 που υποστήριζε την αίτηση για έκδοση Προσωρινού Διατάγματος στην Προσφυγή 1024/14, οι Αιτητές είναι κατά 50% έκαστος δικαιούχοι της FBME BANK LTD Τανζανίας. Είναι επομένως, φανερό ότι δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου επαρκής μαρτυρία που να διευκρινίζει με σαφήνεια τη σχέση των Αιτητών με την FBME BANK LTD και το επίδικο Υποκατάστημα.

Για όλα τα πιο πάνω, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι οι Αιτητές δεν έχουν ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι είναι «επενδυτές» εντός της έννοιας της Διμερούς Συμφωνίας και επομένως δεν νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της παρούσας αίτησης.

Αποτελεί περαιτέρω λόγον ένστασης των Καθ' ων η Αίτηση ότι η παρούσα αίτηση είναι πρόωρη διότι δεν έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα των έξι μηνών που απαιτείται με βάση το άρθρο 12 της Συμφωνίας για τις προσπάθειες φιλικού διακανονισμού των οποιωνδήποτε διαφορών μεταξύ των Αιτητών και της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Το άρθρο 12 της Διμερούς Συμφωνίας προβλέπει τα ακόλουθα:

"1. Disputes that may arise between one of the Contracting Parties and an investor of the other Contracting Party with regard to an investment in the sense of the present Agreement, shall be notified in writing, including a detailed information, by the investor to the former Contracting Party. As far as possible, the parties concerned shall endeavour to settle these disputes amicably.

2. If these disputes cannot be settled amicably within six months from the date of the written notification mentioned in paragraph 1, the dispute may be submitted, at the choice of the investor, to:

- the competent court of the Contracting Party in whose territory the investment was made; or*
- the Arbitration Institute of the Arbitral Tribunal of the Chamber of Commerce in Stockholm; or*
- the Arbitral Tribunal of the International Chamber of Commerce in Paris; or*
- the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (ICSID) established by the Convention of 18 March 1965 on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States, in case both Contracting Parties have become members of this Convention, or*
- The International Centre for Settlement of Investment Disputes under the Rules Governing the Additional Facility for the Administration of Proceedings by the Secretariat of the Centre (Additional Facility of Rules) if one of the Contracting Parties is not a Contracting State of the ICSID Convention."*

Είναι σαφές ότι με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 12 ανωτέρω, οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ επενδυτή του ενός συμβαλλομένου μέρους και του αντισυμβαλλόμενου μέρους, θα πρέπει να γνωστοποιείται γραπτώς και με λεπτομερείς πληροφορίες από τον επενδυτή. Όσο είναι δυνατό, οι δυο πλευρές θα πρέπει να προσπαθήσουν να διευθετήσουν τη διαφορά φιλικά και αν δεν διευθετηθεί μέσα σε έξι μήνες από την γραπτή ειδοποίηση, τότε ο

επενδυτής έχει επιλογή να παραπέμψει τη διαφορά σε Διαιτησία. Στην προκειμένη περίπτωση, ακόμα και με βάση τους ισχυρισμούς των Αιτητών περί λήξης της διαδικασίας φιλικού διακανονισμού και την γραπτή γνωστοποίηση των Αιτητών με την επιστολή τους ημερ. 28.7.14 που απευθυνόταν στον Υπουργό Οικονομικών (Τεκμήριο 9 στην αίτηση), είναι φανερό ότι από τις 28/7/14 μέχρι τις 14.8.14 που καταχωρίστηκε η παρούσα αίτηση, δεν παρήλθε το χρονικό διάστημα των **έξι μηνών** που απαιτεί το άρθρο 12(2) της Συμφωνίας. Ακόμα, δεν παρήλθαν ούτε και οι **τρεις μήνες** που επικαλέστηκαν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των Αιτητών (από τις 28.7.14 μέχρι τις 14.8.14) οι οποίοι στήριξαν τη θέση τους στο άρθρο 5 της Διμερούς Συμφωνίας που προβλέπει την ρήτρα του «Μάλλον Ευνοούμενου Κράτους» (Most Favoured Nation Treatment), με αναφορά σε τρεις άλλες Διεθνείς Συμβάσεις που υπέγραψε η Κυπριακή Δημοκρατία και οι οποίες προνοούν για τη δυνατότητα έναρξης διαιτησίας μετά από τρίμηνη περίοδο διαπραγμάτευσης. Πρόκειται για τη Διμερή Συμφωνία Ρουμανίας – Κύπρου ημερ. 26.7.91, τη Διμερή Συμφωνία Βουλγαρίας – Κύπρου ημερ. 12.11.87 και την Energy Charter Treaty ημερ. 17.12.94.

Είναι επομένως η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι από τις 28.7.14 και μέχρι την καταχώρηση της παρούσας αίτησης στις 14.8.14, δεν παρήλθαν ούτε οι έξι μήνες που προβλέπει το άρθρο 12 της Διμερούς Συμφωνίας ούτε και οι τρεις μήνες που επικαλέστηκαν οι Αιτητές ως επεξηγήθηκε ανωτέρω, προκειμένου να λήξουν οι προσπάθειες για φιλικό διακανονισμό και να προχωρήσουν με τη διαδικασία Διαιτησίας. Αυτός είναι ακόμα ένας λόγος για τον οποίο οι Αιτητές δεν νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της παρούσας αίτησης, οποία και κρίνεται ως πρόωρη.

Επιπρόσθετα αποτελεί λόγον ένστασης των Καθ' ων η Αίτηση ότι η παρούσα αίτηση είναι **πρόωρη** διότι οι Αιτητές δεν έχουν αρχίσει οποιαδήποτε διαδικασία διαιτησίας ενώπιον οποιουδήποτε διαιτητικού **Δικαστηρίου**. Το Δικαστήριο ήδη κατέληξε ότι δεν εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση το άρθρο 9 του Ν.101/87 κάτι που καθιστά την αίτηση πρόωρη, όπως και η μη συμμόρφωση των Αιτητών με το άρθρο 12 της Διμερούς Συμφωνίας. Επομένως, εφόσον **κατά την καταχώρηση της**

παρούσας αίτησης, όπως είναι παραδεκτό από όλες τις πλευρές, δεν είχε αρχίσει οποιαδήποτε διαδικασία διαιτησίας, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι η παρούσα αίτηση είναι πρόωρη και θα πρέπει ως τέτοια να απορριφθεί.

Οι Καθ' ων η Αίτηση προέβαλαν περαιτέρω ως λόγον ένστασης ότι η έκδοση των αιτούμενων Προσωρινών Διαταγμάτων δεν επιτρέπεται καθότι κάτι τέτοιο θα συνιστούσε ανατροπή της ισχύος του επίδικου Διατάγματος ΚΔΠ 356/14, το οποίο φέρει το τεκμήριο της νομιμότητας και συνταγματικότητας. Και τούτο γιατί αυτό βρίσκεται σε ισχύ, δεν έχει ακυρωθεί μέχρι σήμερα από το Ανώτατο Δικαστήριο ούτε και έχει ανακληθεί. Έχω την άποψη ότι η πιο πάνω εισήγηση ευσταθεί. Στο παρών προδικαστικό στάδιο της διαδικασίας, ο Νόμος 17(Ι)/13 και το επίδικο Διάταγμα Κ.Δ.Π.356/14 που εκδόθηκε δυνάμει αυτού, δεν έχουν μέχρι σήμερα ακυρωθεί και δεν έχουν κριθεί ως αντισυνταγματικοί. Επομένως, θεωρακίζονται από το τεκμήριο της νομιμότητας και Συνταγματικότητας. Όπως λέχθηκε στην υπόθεση **A. Efthymiou Enter. Ltd v. Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου κ.ά (Αρ.2) (1998) 1 Α.Α.Δ. 1596, 1601**: *«Η αμφισβήτηση της συνταγματικότητας νόμου δεν αναστέλλει την ισχύ του. Παραμένει ισχυρός μέχρις ότου κηρυχθεί αντισυνταγματικός»*.

Επομένως, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας για έκδοση Προσωρινών Διαταγμάτων το Δικαστήριο δεν έχει την εξουσία να εξετάσει και αποφασίσει την εγκυρότητα και νομιμότητα του επίδικου Διατάγματος Κ.Δ.Π.356/14. Τυχόν έκδοση των αιτούμενων Διαταγμάτων θα είχε σαν αποτέλεσμα την ακύρωση, ανατροπή, αναστολή και παρεμπόδιση εκτέλεσης και εφαρμογής του εν λόγω Διατάγματος ως και των εννόμων συνεπειών και αποτελεσμάτων του, κατά τρόπο όμως ανεπίτρεπτο, ενόσω αυτό συνεχίζει μέχρι σήμερα να βρίσκεται σε ισχύ. Κατ' επέκταση, τονίζεται ότι δεν είναι του παρόντος σταδίου η εξέταση από το Δικαστήριο των ισχυριζόμενων παραβάσεων εκ μέρους των Καθ' ων η Αίτηση, των άρθρων 4 και 6 της Διμερούς Σύμβασης, του άρθρου 23 του Συντάγματος ως και των άρθρων 13, 14 και 17 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης περί Προάσπισης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1 της εν λόγω Συνθήκης, ως είναι η εισήγηση των ευπαίδευτων

συνηγόρων των Αιτητών. Ενδεχόμενα να αποτελέσουν αντικείμενο της Διαιτητικής Διαιτησίας που οι Αιτητές έχουν την πρόθεση να καταχωρήσουν σε Διαιτητικό Δικαστήριο, ως είναι και η θέση τους όπως προβάλλεται στην Ένορκη Δήλωση του Αιτητή 1, ως και αντικείμενο της προσφυγής με αρ.1024/14 που εκκρεμεί ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των Αιτητών αναφέρθηκαν στις αποφάσεις της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Βίας Δημητρίου κ.ά ν. Κεντρικής Τράπεζας κ.ά** Αρ. Υποθ. 1034/13 κ.ά ημερ. 9.10.14 και **Μυρτώ Χριστοδούλου κ.ά ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου κ.ά** Αρ. Υποθ. 551/13 κ.ά ημερ. 7.6.13 και παρέπεμψαν το Δικαστήριο στο ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση **Βίας Δημητρίου** (ανωτέρω):

«Με τα υπό κρίση Διατάγματα, την ΚΔΠ104/2013, δεν θίγεται ευθέως άμεσο έννομο συμφέρον των αιτητών, με αποτέλεσμα να μην τους παρέχεται το δικαίωμα προσφυγής και αμφισβήτησης της νομιμότητας του. Οι συνέπειες από την παρέμβαση της Πολιτείας μέσω του Διατάγματος, για τη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου της τράπεζας και οι θεραπείες από την εν λόγω παρέμβαση, δίδουν έρεισμα σε αξιώσεις, που οι μέτοχοι ενδεχομένως μπορούν να διεκδικήσουν, τόσο εναντίον της τράπεζας, όσο και της Πολιτείας σε αστικές διαδικασίες, στη βάση της μεταξύ τους συμβατικής σχέσης. Ο μέτοχος έχει τη δυνατότητα να στραφεί σε αστική διαδικασία εναντίον της τράπεζας ή ενδεχομένως και εναντίον του Συμβουλίου της, ως παραβαίνουσας τις συμβατικές υποχρεώσεις της, με ενδεχόμενη περαιτέρω επέκταση της αστικής διαδικασίας και εναντίον της Δημοκρατίας, ως προκαλέσασας τον επηρεασμό της συμβατικής οφειλής δια των Διαταγμάτων.

Κατ' ακολουθίαν του λόγου της Χριστοδούλου:

“Στα πλαίσια εκείνα τότε είναι που θα κριθεί η νομιμότητα της όποιας παράβασης των συμβατικών υποχρεώσεων της τράπεζας, διερχόμενη μέσα από την παρέμβαση δια των ενεργειών της Πολιτείας αλλά και ενδεχομένως ευρύτερα των εμπλεκόμενων Ευρωπαϊκών οργάνων και άλλων, με αναφορά σε συνταγματικές διαστάσεις αλλά και σε διαστάσεις Ευρωπαϊκού δικαίου.”

Αλλά θα κριθεί και η όποια προηγηθείσα ευθύνη για την κατάληξη των τραπεζών στην κατάσταση που ευρέθησαν και την όποια αποτυχία (της τράπεζας) «...κάλυψης των ασφαλισμένων καταθέσεων δυνάμει των σχετικών Σχεδίων Προστασίας Καταθέσεων, που ενδεχομένως να αντανακλούν στην έκταση των μέτρων εξυγίανσης».

Εν κατακλείδι, κρίνουμε, ότι δεν επηρεάζεται ο ουσιαστικός πυρήνας των δικαιωμάτων των μετόχων της τράπεζας δια της απομείωσης των μετοχών τους, από τη θεώρηση ότι δεν υφίσταται ως προς αυτούς έννομο συμφέρον για σκοπούς αναθεωρητικού ελέγχου και ότι οι όποιες αιτιάσεις εμπίπτουν στο ιδιωτικό δίκαιο.

Και για να υιοθετήσουμε και πάλι ότι λέχθηκε στη Χριστοδούλου:

«Απεναντίας, ενώ ο αναθεωρητικός έλεγχος, ως έλεγχος νομιμότητας, έχει αναλόγως περιορισμένη εμβέλεια, οι αστικές διαδικασίες προσφέρονται ιδιαίτερος προς διάγνωση κάθε θέματος που μπορεί να είναι σχετικό και απευθύνονται στην ουσία του πράγματος. Και σαφώς δεν πρέπει να συγχύζεται ο καθορισμός της ορθής δικαιοδοσίας με την ουσία των δικαιωμάτων».

Έχω την άποψη ότι οι εν λόγω αποφάσεις δεν διαφοροποιούν καθ' οιονδήποτε τρόπο την πιο πάνω κατάληξη του Δικαστηρίου. Και τούτο γιατί αυτές αναφέρονται στην εξουσία των Επαρχιακών Δικαστηρίων στα πλαίσια αστικών διαδικασιών, για διάγνωση κάθε θέματος που μπορεί να είναι σχετικό με τις συνέπειες από την παρέμβαση της Πολιτείας μέσω Διατάγματος και τις θεραπείες από την εν λόγω παρέμβαση, οι οποίες δίδουν έρεισμα σε αξιώσεις που μπορούν να διεκδικηθούν εναντίον της Πολιτείας σε αστικές διαδικασίες. Η παρούσα ενδιάμεση διαδικασία δεν εκκρεμεί στα πλαίσια οποιασδήποτε αγωγής για διάγνωση οποιωνδήποτε θεραπειών των Αιτητών εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση, λόγω της έκδοσης και εφαρμογής του επίδικου Διατάγματος ΚΔΠ 356/14. Η παρούσα διαδικασία για χορήγηση Προσωρινών Διαταγμάτων, είναι εντελώς διαφορετική και είναι, σύμφωνα με τους Αιτητές,

προς υποστήριξη της διαδικασίας διεθνούς διαιτησίας που αυτοί έχουν την πρόθεση να υποβάλουν στο Διαιτητικό Δικαστήριο του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου στο Παρίσι (ICCP) εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εκείνο που έχει ήδη αποφασιστεί από το Δικαστήριο ως ανωτέρω, δεν είναι η έλλειψη δικαιοδοσίας για διάγνωση των θεμάτων που έχουν αποφασιστεί ως ανωτέρω από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αλλά η έλλειψη εξουσίας του να εκδώσει τα αιτούμενα Προσωρινά Διατάγματα ενόσω το επίδικο Διάταγμα ΚΔΠ 356/14 βρίσκεται σε ισχύ, δεν έχει ακυρωθεί με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν έχει ανακληθεί, δεν έχει κριθεί ως αντισυνταγματικό και ως εκ τούτου θωρακίζεται από το τεκμήριο νομιμότητας και συνταγματικότητας.

Παρόλο που οι Αιτητές βασίζουν την αίτηση τους και στον Κανονισμό (ΕΚ) αρ.44/2001 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εντούτοις κατά το στάδιο των αγορεύσεων δεν επιχειρηματολόγησαν σχετικά. Επιγραμματικά αναφέρω ότι εν πάση περιπτώσει, ο εν λόγω κανονισμός δεν εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση, εφόσον η παρούσα αίτηση βασίζεται σε προτιθέμενη διαδικασία διαιτησίας στο ICCP και σύμφωνα με το εδάφιο (2)(δ) του άρθρου 1, η διαιτησία εξαιρείται από την εφαρμογή του Νόμου (βλ. Πολ. Αίτηση αρ.172/13 Αναφορικά με την Αίτηση της URALS ENERGY PUBLIC COMPANY LTD εναντίον του VIATCHESLAV ROVNEIKO ημερ. 2.10.13).

Προχωρώ να εξετάσω κατά πόσο οι Αιτητές έχουν καταδείξει ότι ικανοποιούνται οι τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Περί Δικαστηρίων Νόμου 14/60.

Το άρθρο 32 έτυχε νομολογιακής εξέτασης κατ' επανάληψη (βλ. **Karydas Taxi Co. v. Komodikis** (1975) 1 C.L.R 321 **Papastratis v Pierides** (1979) 1 C.L.R 231, **Odysseos v Pieris Estates and others** (1982) 1 C.L.R. 557 και άλλες) και είναι γνωστές οι τρεις προϋποθέσεις που πρέπει να ικανοποιηθούν προκειμένου να επιτύχει ο αιτητής. Θα πρέπει να καταδείξει ότι:

1. **Εγείρεται σοβαρό ζήτημα προς εκδίκαση**, κάτι που δεν περιλαμβάνει οτιδήποτε πέραν της κατάδειξης μιας συζητήσιμης υπόθεσης με βάση τα δικόγραφα.
2. **Έχει ορατή προοπτική ή πιθανότητα να δικαιούται σε θεραπεία στην αγωγή του**, προϋπόθεση που αναφέρεται σε κάτι περισσότερο από απλή δυνατότητα αλλά πολύ λιγότερο από απόδειξη με βάση το ισοζύγιο των πιθανοτήτων και
3. **Θα είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο χωρίς την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος**, προϋπόθεση που φέρνει στο προσκήνιο το θέμα των αποζημιώσεων, δηλαδή αν η θεραπεία των αποζημιώσεων θα ήταν ικανοποιητική υπό τα περιστατικά της υπόθεσης.

Στην προκειμένη περίπτωση, με βάση τα όσα το Δικαστήριο έχει ήδη αποφασίσει ανωτέρω, περί μη εφαρμογής του Ν.101/87, περί πρόωρης αίτησης και μη νομιμοποίησης των Αιτητών στην καταχώρηση της παρούσας αίτησης, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι δεν ικανοποιούνται οι πρώτες δύο προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Ν.14/60.

Παρέμεινε προς εξέταση η τρίτη προϋπόθεση. Είναι η θέση των Αιτητών ότι χωρίς την έκδοση των αιτούμενων Διαταγμάτων, υπάρχει άμεσος κίνδυνος οι Καθ' ων η Αίτηση να λάβουν περαιτέρω μέτρα για να οριστικοποιήσουν την πώληση του Υποκαταστήματος, η οποία θα προκαλέσει στους Αιτητές ανεπανόρθωτη ζημιά διότι θα χαθεί μια επένδυση η οποία ήταν αποτέλεσμα πολυετούς δουλειάς και κόπων. Η πώληση θα έχει σαν αποτέλεσμα να καταστεί η διαδικασία διαιτησίας στην οποία θα προσφύγουν οι Αιτητές άνευ αντικειμένου και συνεπώς θα είναι αδύνατο να απονεμηθεί δικαιοσύνη. Η θέση αυτή δεν με βρίσκει σύμφωνη. Έχω την άποψη ότι οποιεσδήποτε ζημιές προκληθούν στους Αιτητές από την πώληση του Υποκαταστήματος θα είναι αποτιμητέες σε χρήμα και οι Αιτητές θα μπορούν να αποζημιωθούν από τους Καθ' ων η Αίτηση. Περαιτέρω, όπως αναφέρθηκε

από τον ενόρκως δηλούντα για την Καθ' ης η Αίτηση 2, οι Αιτητές – υπό την επιφύλαξη πάντοτε ότι εφαρμόζεται η Διμερής Συμφωνία σε σχέση με αυτούς – αυτοί θα τύγχαναν αποζημίωσης όπως αυτή προβλέπεται στα άρθρα 9 και 22 του Ν.17(Ι)/2013 και ετοιμάστηκε ήδη προκαταρκτική αποτίμηση στις 21.7.14 με ημερομηνία αξίας 30.6.14. Περαιτέρω, οι Αιτητές δεν έχουν θέσει ενώπιον του Δικαστηρίου τέτοια στοιχεία για την οικονομική κατάσταση των Καθ' ων η Αίτηση που να υποστηρίζουν τη θέση ότι θα εμποδιστούν από το να ικανοποιήσουν τυχόν απόφαση προς όφελος τους. Ειδικότερα οι Αιτητές δεν παρουσίασαν μαρτυρία περί αφερεγγυότητας των Καθ' ων η Αίτηση (βλ. **Ιπποδρομιακή Αρχή ν. Χατζηβασίλη** (1989) 1 Α.Α.Δ. 152, 155) και κατ' επέκταση αδυναμίας των Καθ' ων η Αίτηση να τους αποζημιώσουν. Σημειώνεται περαιτέρω ότι η Καθ' ης η Αίτηση 2, σύμφωνα με τον ενόρκως δηλούντα Μ. Στυλιανού είναι αυτόνομη και θεσμικά ανεξάρτητη, έχει δική της περιουσία και δεν είναι αφερέγγυα. [βλ. αρ. 7 του περί Κεντρικής Τραπέζης της Κύπρου Νόμου του 1963 (Ν:48/63) ο οποίος αντικαταστάθηκε από το Ν.138(Ι)/02]. Δε συμφωνώ με τη θέση ότι η πώληση του Υποκαταστήματος θα καταστήσει άνευ αντικειμένου τή Διαιτησία, εφόσον, όπως είναι η θέση των ευπαίδευτων συνηγόρων των Αιτητών στη γραπτή τους αγόρευση, στα πλαίσια της Διαιτησίας στην οποία έχουν την πρόθεση οι Αιτητές να καταφύγουν, θα εξεταστεί η νομιμότητα των ενεργειών της Κυπριακής Δημοκρατίας και των οργάνων της υπό το φως των προνοιών της Διμερούς Συμφωνίας. Κάτω από αυτά τα δεδομένα κρίνω ότι δεν έχει ικανοποιηθεί ούτε η τρίτη προϋπόθεση του άρθρου 32 του Ν.14/60.

Παρά την κατάληξη του Δικαστηρίου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Ν.14/60, κρίνω ότι εν πάση περιπτώσει, το ισοζύγιο της ευχέρειας δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι κλίνει υπέρ των Αιτητών στην παρούσα υπόθεση. Στην υπόθεση **Bacardi & Co Ltd v. Vinco Ltd** (1996) 1 (B) Α.Α.Δ. 788 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα στη σελ. 795:

«Αναφορικά με το ισοζύγιο της ευχέρειας αυτό υποδηλώνει το ενδιαφέρον του δικαστηρίου να ισοζυγίσει τον κίνδυνο αδικίας η οποία θα προκύψει αν φανεί ότι η απόφασή του που δόθηκε στο ενδιάμεσο στάδιο ήταν εσφαλμένη. Όπως το έχει θέσει ο

δικαστής *Huffman* στην *Films Rover International Limited v. Cannon Film Sales Limited* [1987] 1 W.L.R. 670:

“Το κύριο δίλημμα σε σχέση με την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων, είτε αυτά είναι απαγορευτικά ή επιτακτικά, είναι ότι υπάρχει εξ ορισμού ο κίνδυνος ότι το δικαστήριο μπορεί να πάρει εσφαλμένη απόφαση, με το νόημα ότι έχει χορηγήσει διάταγμα σε διάδικο ο οποίος αποτυγχάνει ν’ αποδείξει τα δικαιώματά του κατά τη δίκη (ή θα αποτύγχανε αν υπήρχε δίκη) ή διαζευκτικά με το να παραλείψει να χορηγήσει διάταγμα σε διάδικο που επιτυγχάνει (ή θα πετύχει) στη δίκη. Αποτελεί επομένως θεμελιώδη αρχή ότι το δικαστήριο πρέπει να υιοθετήσει εκείνη την πορεία η οποία φαίνεται ότι ενέχει τους λιγότερους κινδύνους αδικίας εάν ήθελε φανεί ότι η απόφαση του ήταν «εσφαλμένη» με το πιο πάνω νόημα. Οι κατευθυντήριες γραμμές για τη χορήγηση και των δυο ειδών προσωρινών διαταγμάτων πηγάζουν από αυτή την αρχή.”»

Στην προκειμένη περίπτωση, έχει καταδειχθεί μέσα από την ένορκη δήλωση του Μ. Στυλιανού που υποστηρίζει την ένσταση της Καθ’ ης η Αίτηση 2, ότι οι ενέργειες του FinCen σε σχέση με το Υποκατάστημα, δημιούργησαν άμεσες και καταλυτικές συνέπειες στην ικανότητα του Υποκαταστήματος να εκπληρώνει κυρίως τις πολύ μεγάλες βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του σε δολάριο ΗΠΑ. Η πρόταση για απαγόρευση από το FinCEN σε Αμερικάνικες και ξένες τράπεζες να εκτελούν πληρωμές και εμβάσματα σε δολάριο ΗΠΑ κατ’ εντολή του Υποκαταστήματος και τα μέτρα που έλαβαν οι κύριες ανταποκρίτριες τράπεζες ως αποτέλεσμα της άμεσης εφαρμογής του Notice of Finding του FinCEN, οδήγησαν σε σοβαρά προβλήματα στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων του Υποκαταστήματος έναντι των καταθετών και πιστωτών του, με ενδεχόμενο αρνητικό αντίκτυπο στα υπόλοιπα πιστωτικά ιδρύματα και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Ενόψει όλων των πιο πάνω, υπήρχαν ορατοί κίνδυνοι για το μέλλον του Υποκαταστήματος. Με γνώμονα τη συνέχιση προσφοράς κρίσιμων τραπεζικών ή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, την πρόληψη δημιουργίας ή εξάπλωσης κινδύνων που πιθανόν να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στην σταθερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος, εντός ή και εκτός της Δημοκρατίας, τη διατήρηση της εμπιστοσύνης του κοινού στο χρηματοοικονομικό σύστημα και την προαγωγή της δημόσιας ωφέλειας και την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, η Επιτροπή Εξυγίανσης, έλαβε μέτρα εξυγίανσης. Και τούτο αφού έκρινε ότι το Υποκατάστημα πιθανόν να καταστεί μη βιώσιμο ως και ότι διαφαινόταν εύλογος κίνδυνος ότι το Υποκατάστημα δεν θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του είτε σε δολάριο ΗΠΑ είτε σε άλλα νομίσματα και, συνεπώς, να συνεχίσει να λειτουργεί ως δρώσα οικονομική μονάδα. Όπως υποδείχθηκε από τον ευπαίδευτο συνήγορο της Καθ' ης η Αίτηση 2, σε περίπτωση έκδοσης των αιτούμενων διαταγμάτων, οι συνέπειες που θα επέλθουν θα είναι μεγαλύτερες και δυσμενέστερες παρά σε περίπτωση μη έκδοσης τους. Η αναστολή της ισχύος και της εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης στο Υποκατάστημα – στο οποίο ως αποτέλεσμα της Ανακοίνωσης του FinCen απαγορεύεται η εκτέλεση πληρωμών και εμβασμάτων σε δολάρια ΗΠΑ – εμπεριέχει τον κίνδυνο σοβαρών προβλημάτων στην εκπλήρωση του Υποκαταστήματος έναντι των καταθετών και πιστωτών του. Αυτό με τη σειρά του θα έχει αρνητικό αντίκτυπο στα υπόλοιπα πιστωτικά ιδρύματα και κατ' επέκταση τη χρηματοοικονομική σταθερότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας και την εμπιστοσύνη του κοινού στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Για όλα τα πιο πάνω και ασκώντας τη διακριτική ευχέρεια που έχει το Δικαστήριο, η αίτηση απορρίπτεται.

Επιδικάζονται έξοδα προς όφελος των Καθ' ων η Αίτηση και σε βάρος των Αιτητών, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.)

Στ. Χατζηγιάννη

Π.Ε.Δ

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/Ε.Π.